REGISTERED NO. 301.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தகுருப்யோநம:

"சென்னை வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபைப்"

பிரசுரம்

ஞானசாகரம்.

இது,

சமயசாத்திர தத்துவசாத்திர பௌதிகசாத்திர இலக்கண இலக்கியப்
பொருள்விரிக்கும் மாதாந்தப்பத்திரிகை.

பதுமம்-க. } சாலி. ௲அஉ௫ பிலவ௵ பங்குனி௴ ௧௧௳. { இதழ்-௬.

பொருளடக்கம்.

உள்ளது போகாது இல்லது வாராது.

சந்தானகுரவர் வரலாறு. திருமயிலை - சண்முகம்பிள்ளை.

சகளோபாசனை. (Symbolism)

தொல்காப்பிய முழுமுதன்மை.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பத்திராதிபர். நாகபட்டினம் - வேதாசலம்பிள்ளை.
சென்னைக் கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சென்னைப்
பண்டித மித்திர யந்திரசாலையில்
முத்திரீகரிக்கப்பட்டது.

1902.

வருடசந்தா இரண்டு ரூபா. தனிப்பிரதி நாலணா.

கௌரவாபிமானசீலர்கள்.

நாகபட்டினம்

வெளிப்பாளையம் - சைவசித்தாந்தசபையார் ரூபா ௧௦.

ஸ்ரீமான். சி - த - மா. முனிசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ,, ௧௦.

திண்டிவனம்

,, கு - சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கள் ,, ௧௦.

,, சி - அருணாசலசெட்டியாரவர்கள் ,, ௧௦.

டி-பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர்

,, செ - வேதகிரிச்செட்டியாரவர்கள் ,, ௧௦.

,, அ - துரைசாமிக்கௌண்டரவர்கள் ,, ௧௦.

பிராஞ்சுபோஸ்டாபீஸ், வல்லம்.

,, ஓமந்தூர்-முத்துவேங்கடராமரெட்டியார் அவர்கள்கிளியனூர் ௧௦.

,, பெ-ராம-வேங்கடசுப்பா ரெட்டியாரவர்கள் ,, ௧௦.

,, சேவூர் - சுப்பா ரெட்டியாரவர்கள் ,, ,, ௧௦.

இரங்கூன்.

,, T M. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ௧௦.

பேபர்கரன்சி ஆபீஸ்,

,, ரெய்பகதூர்-மதுரைப்பிள்ளையவர்கள், ஆனரரிமாஜிஸ்திரேட் ௧௦.

சென்னை.

,, திருமயிலை - அரங்கசாமிநாயகரவர்கள் ௧௦.

அபாதகிரி.

,, பெ - முனிசாமிமுதலியாரவர்கள்

சூபர்வைசர், இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்ட்.

,, தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

தமிழ் டிரான்ஸ்லேட்டர் ஆபீஸ்,

,, தி - முத்துராமபிள்ளையவர்கள்

தமிழ்ப்பண்டிதர், திருவேட்டீஸ்வரர்பேட்டை.

பரமகுடி.

,, T. R. கிருஷ்ணசாமிராவ் அவர்கள் ௧௦.

பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்,

சிகந்தராபத்து.

,, சோ - சிவஅருணகிரிமுதலியாரவர்கள் ௧௦.

சிப்சப்ளை அண்டு டிரான்ஸ்போர்டு ஆபீஸ்,

சிகந்தராபாத்து.

நந்தியால்.

,, ஜே - எம் - நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள். பி-ஏ, பி-எல்.,

டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசீப், நந்தியால்.

தொகை உபகரித்த கனவான்களன்றி மற்றைக்கனவான்களும் தாந்தாம் உபகரிக்கும் திரவியத்தை விரைவிலுதவி யூக்கமுறுத்துவார்களென்று திருவருளைச்சிந்திக்கின்றோம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தகுருப்யோநம:

"வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெலாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே"

ஞானசாகரம்.

உள்ளது போகாது: இல்லது வாராது.

இந்தப்பழமொழி சாதாரணமாய்த் தமிழ் நாட்டில் யாண்டும் பரவி வழங்குவதொன்றாயினும், அதன்பொருள் எந்தத்தேசத்திலுள்ள எந்தச் சாதியார்க்கும் எந்தச்சமயத்தார்க்கும் உடன்பாடான பொதுமையுடைய தேயாம். எளிதாக நாடோறும் வழங்கும் இப்பழமொழிப்பொருளருமை உற்று நோக்குவார்க்கு இனிது விளங்குமாயினும், அதனை ஆழ்ந்து ஆராய் வார் உலகில் ஒருசிலரேயாவர். ஆகலின், உலகமெல்லாம் அங்கீகரித்து வழங்கும் இதன் அருமைப்பாடு ஒருசிறிது விளக்கிக்காட்டுவாம்.

இனி, இதன்பொருள் 'முன்னைக்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் வருங் காலத்தும் இருப்புப்பெற்ற ஒருபொருள் சூனியமாவதுமில்லை, மூன்று காலங்களிலும் இல்லாதசூனியப்பொருள் ஒருகாலத்து உண்டாவதுமில்லை' என்பதேயாம். அவ்வாறாயின், 'ஆகாயத்தாமரை' 'முயற்கொம்பு' முதலிய சொற்பிரயோகங்கள் காணக்கிடத்தல் தான் என்னையெனின்;—'ஆகாயம்' என்பதும் உள்பொருள், 'தாமரை' என்பதும் உள்பொருள்; தாமரை தடாகத்தில் இருப்பது. தடாகத்தின்கண் இருப்புப்பெறுவதாகிய தாமரைக்கு ஆகாயத்தின்கண் நேர்ச்சியில்லாமையால் 'ஆகாயத்தாமரை' என்பது, சொற்கள் தம்முள் இணங்கிப்பொருடருதற்கு ஏதுவாகிய தகுதிப் பொருத்தம் இல்லாமை காட்டித் தாமரையினிருப்பை ஆகாயத்தின்கண் எதிர் மறுத்தவாறாயிற்று. இவ்வாறே 'முயற்கொம்பு' என்புழியும் 'முயல்' என்பதோர் உள்பொருள், 'கொம்பு' என்பதுபிறிதோர் உள்பொருள். ஆடு, மாடு, மான்முதலியவற்றின்கண் இருப்புப்பெறுவதாகிய 'கொம்பு' என் பதொருபொருள் தனக்குநிலைக்களமாகாதமுயலின்கண் இருப்புப்பெறு

தலாகாமையின் ஆண்டும் அதனை எதிர்மறுக்கும் பொருட்டாகவே அச்சொற்பிரயோகம் எழுந்ததென்று உணர்க. ஆகலின், அச்சொற்பிரயோகங்கள் முக்காலத்துமில்லாத சூனியப்பொருளைக் குறிப்பன என்பது அடாது; மற்று அவை பொருள்கள் இணங்குதற்கு உரிய நேர்ச்சியில்லாமை மாத்திரையே விளக்குவனவாம் என்றொழிக. 'இந்த நூலாடையை நீரால்நனை' என்பதேயன்றி 'அதனை நெருப்பால் நனை' என்றல் ஏலாமையான், பொருள்கள் தம்முட்பொருந்துதற்குரிய சிநேககுண நெறிகடைப்பிடியாது, அச்சொற்பிரயோகங்கள் சூனியப்பொருள் குறித்து வந்தனவாமென்பாருரை குழறுபாட்டுரையாமென்று ஒழிக. இதுபற்றியேசேனுவரையரும் "பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொருளுணர்த்துவனவேயாம்" என்று உரைகூறினர். எனவே, சூனியமாகநிற்பதோர் பொருளுமின்றும்; அதனைக்குறிக்குஞ் சொல்லுமின்றும். அற்றேல், சூனியம் என்பது தான் என்னையெனின், உள்பொருளின் எதிர்மறையே அவ்வாறு சொல்லப்படுதலல்லது சூனியப்பொருளெனப்பிறிதொன்று இல்லையென்க. 'இங்கே குடமில்லை படமில்லை' என்றவழிக்குடம்படம் முதலியவற்றின் இருப்பை ஆண்டு மறுத்தவாறன்றி வேறில்லை யென்பதூஉம் உலகவழக்கிற் கண்டுகொள்க. யாங்கூறியதே தருக்கநூலார்க்கு முடன்பாடாதல் *"பிரதியோகி யுணர்ச்சியின்றி அபாவவுணர்ச்சி பெறப்படாது" என்று அவர் கூறுமாற்றாற்காண்க. இதனால், தம்முள் நேர்ச்சியில்லாத பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று ஒற்றுமைப்பட்டுத் தோன்றுதல் இல்லையாமென்பதூஉம், இதற்கு முயலின் கண் நேர்ச்சியில்லாத கொம்பு அதன் தலையில் யாண்டுங்காணப்படாது ஒழிதலே பிரமாணமாய் நிலைபெறு மென்பதூஉம் நன்று விளங்கும். இதுகிடக்க.

இனி, ஒருசாரார் தூலமாகக்காணப்படும் இந்த உலகங்களையும், இவற்றின் கண் அறிவுடையராய் இயங்கும் ஆன்மாக்களையும் ஈசுரன் ஒன்றுமில்லாத சூனியத்தினின்றும் படைத்திட்டான் என்பவாகலின் 'இல்லது வாராது' என்றல் பொருந்தாதாம் பிறவெனின்;—நன்று சொன்னாய், என்றுமில்லாத பாழிலிருந்துஉள்பொருளான இப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்திட்டானென்றல் முன்னேயுரைத்த நியாயவுரைக்கு ஒருசிறிதும் பொருந்தாமையின் அவர் கூறும் பிரபஞ்சசிருட்டி கொள்ளற்பாலதன்று. அற்றன்று, ஈசுரன் அளவிறந்த ஆற்றலுடையான் என்பது நமக்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், அப்பெற்றியனுன அவன் இவ்வுலகங்களையும் இன்னும் இவைபோல்வன பிறவற்றையும் சூனியத்தினின்று படைத்திட்டானென்றல் மாறுகொள்ளாதெனின்;—'ஆற்றல்' என்பதன் இலக்கணமறியாது கூறினாய். ஆற்றல்: சத்தியென்பன ஒரு பொருளே தரும். ஆற்றலென்பது அசையாது கிடக்கின்ற ஒருபொருளை அசைவிப்பதும் அசைகின்ற ஒரு

* மறுதலைப்பொருளின் உணர்ச்சியின்றி அப்பொருளின் இல்லாமை உணரப்படாது.

பொருளை அங்ஙனம் அசையாது நிறுத்துதலுமாம். கூட்டல், பிரித்தல், குறைத்தல், மிகுத்தல், திரித்தல், அறுத்தல் முதலிய கருமத்தொகுதிகளும் ஈண்டுக்கூறிய இலக்கணத்தில் அடங்கும். வழுவழுப்பான சமநிலத்திற்கிடக்கும் பருக்கைக்கல்லொன்று தானே இயங்காது. அதனையாம் எமது சிறுவிரலால் அசைவிக்க அஃது இயங்கும். இயக்கப்படுகின்ற அக்கல் மிகப்பருத்துக் கரடு முரடான நிலத்திற்கிடக்குமாயின், அதனை எமது கைவிரலால் இயக்கல் கூடாது. அதனை எளிதில் இயக்கும்பொருட்டு ஏதாயினும் பிறிதொருகருவிகொண்டு தான் அவ்வாறு செய்தல்வேண்டும். அன்றி அக்கருவியும் வேண்டாமல் யாமே எமது கைகளால் முயன்று எடுத்து அதனை இயக்குவேமாயின், எம்மைக்கண்டார் 'இவர்மிக்க தேகபலமுடையார்' என்று வியந்துபேசுவார். இவ்வாறேயாம் ஒன்றுய்க்கூட்டுதற்கு அருமையான இருப்புச்சலாகைகளை ஒன்று கூட்டியும், இருகூறுக்குதற்கு அரிய பெருத்தமரங்களை இருகூறுபடுத்தியும், அறுத்துக்குறுக்குதற்கு அரியவற்றை அறுத்துக்குறைத்தும், திரிப்பதற்கு அரிய இருப்புக்கோல்களை நூல்போல்திரித்தும், பரிய இருப்புத்தூண்களைத்துகளாக்கியும் வன்மைசெய்தவழி எம்மைக்கண்டாரெல்லாரும் எம்மாற்றலைமிக வியந்தெடுத்துப்பேசுவர். ஆகவே, எம்முடைய ஆற்றலளவு அவ்வாற்றலால் உய்க்கப்படும் கல்முதலிய பொருளளவு பற்றியே அறியப்படுவதாம். அப்பொருள் சிறிதாயவழி அதனைச்செலுத்துவானாற்றல் சிறிதென்றும், அது பெரிதாயவழி அதனைச்செலுத்துவானாற்றல் பெரிதென்றும் எல்லாருமுணர்ந்துகொள்வர். இங்ஙனம்பொருள்களின் நிலையை வேறுபடுத்தி அவற்றைத் தொழிற்கண் உய்ப்பதாகிய முயற்சியே ஆற்றல் அல்லது சக்தி என்பதன்றி உள்பொருளை இல்பொருளாகவும் இல்பொருளை உள்பொருளாகவுஞ்செய்வதே ஆற்றலெனயாண்டும்பெறப்படுமாறில்லை. யாங் கூறியதே பிரபல பௌதிக சாத்திரிகளாய *பால்வர்ஸ்வேர்ட், ஜோன்ஸ், பேஸன்டன், † கூக் முதலாயினூர்க்கும் உடன்பாடாதல் அவ்வவர் நூல்களிற்கண்டுகொள்க. இனி, அவ்வவர் ஆற்றன்மிகுதி அவர் உய்க்கும் பொருட்பரிமாணம் பற்றியே அளந்தறியப்படக்காண்டலால், நாம் வசிக்கின்ற இந்தப் பிரிதிவி அண்டகோளகையினையும்இதனினும்எத்தனையோமடங்கு பெரிதாகிய சூரியமண்டலமுதலான அனேக அண்டப்பகுதிகளையும்

---

* We thus see that the simplest effect of a force is the production of motion, and it is only when the force is resisted by another that we have equilibrium or repose.

† It is usual to define force as that which moves or tends to move a body at rest, or alters or tends to alter in any way the motion of a body already in motion.

அதிவிசித்திரமாக நிருமித்து, அவை ஒன்றை ஒன்று இழுக்கும் ஆகருஷண சக்தியால் அந்தரத்தில் நெறிபிறழாது இயங்கும்படி செய்வித்து, அவ்வண்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அவ்வவற்றின் சீதோஷ்ண இயல்புக்கேற்ப எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களை எண்ணிறந்த தேகங்களில் அமைத்து அறிவூட்டியும், அவ்வான்மாக்கள் செய்யும் வந்தனை வழிபாடுகளாகிய நற்கருமங்களையும் அவற்றின் வழுவி அவர் செய்யுந்தீக்கருமங்களையும் அறிந்து அவ்வவர்க்கு ஏற்ற கதிவழங்கியும் பேராற்றல் செய்கின்றவனாகிய ஈசுரன் அவ்வாறு அளவிறந்த ஆற்றலுடையானென்று சொல்லப்பட்டானல்லது, சூனியத்தினின்று ஒன்றனைச் சிருட்டித்தலானாதல்சிருட்டிப்பொருளொன்றைச் சூனியமாக்குதலானாதல் அவ்வாறுசொல்லப்பட்டானல்லன் என்றுணர்க. அசேதன அருவ மாயாரூபமாகக்கிடந்த சூக்குமப்பிரபஞ்சத்தினையே இறைவன், ஆன்மாக்களுக்கு உபகாரமாதற்பொருட்டு அசேதனவுருவத்தூலப்பிரபஞ்சமாகச் சிருட்டிசெய்தான். இத்தனையே யன்றிச் சூனியத்தினின்று இப்பிரபஞ்சங்களையெல்லாம், இறைவன் படைத்தருளினானென்றல், * பௌதிகசாத்திர வியல்பொடு மாறுபடுதலானும், அங்ஙனஞ்சூனியத்தினின்றும் எம்மையெல்லாம் படைத்து ஒருசிலரை இன்பப்பகுதியின் கண்ணும் ஒருசிலரைத் துன்பப்பகுதியின் கண்ணும் நிறுத்துதல் இறைவனுக்கு நடுவுநிலை யாகாதெனக் கடாவுவார்க்கு இறுக்கலாகாமையானும் அது பொருந்தாதென்றொழிக. இதுகிடக்க.

இனிச் சிருட்டி என்பது தான் யாதோவெனின் அதனை ஒருசிறிது விளக்குவாம். சிருட்டி எனினும் ஒழுங்குபடுத்தல் எனினும் ஒக்கும். யாதினையோ ஒழுங்குபடுத்தலெனின்;—அவயவமின்றிப் பிண்டமாகக்கிடந்த ஒரு பொருளை அவயவமுடைத்தாக நெறிப்படுத்து அமைத்தலாம். அவயவம் எனினும் உறுப்பு எனினும் ஒக்கும். இறைவன்றன் அரும்பேராற்றலால் நிகழ்த்துஞ் சிருட்டிக்கு உபமானமாக எடுத்துக்காட்டப்படும் பொருள் ஒன்று இவ்வுலகிலில்லையாயினும், ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட தருக்கம் இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஒருதாரணம் எடுத்துக்காட்டுவாம். தச்சுத்தொழில் செய்வான் ஒருவன் பிண்டமாகக்கிடந்த முழுமரம் ஒன்றை வாளாற் பலதுண்டுகளாக ஈர்ந்து, அவற்றையெல்லாம்வழுவழுப்பாக இழைத்துத் திரட்டுவனவற்றைத் திரட்டிக் கடைந்தும், குறைக்குமிடங்களில் அவற்றைக் குறைத்தும் மிகுத்தும் பலவேறுபடுத்திப் பின் அத்துண்டுகளையெல்லாம் ஒன்றாக இயைத்து ஆணியறைந்து ஒரு நாற்காலி செய்யக் காண்கின்றோம். இங்ஙனம் பிண்டமாகக்கிடந்த முழு மரம் ஒன்றைப் பலவாகத்திரித்து அவயவமுடைய நாற்காலியாக ஒழுங்குபடுத்து முயற்சியே சிருட்டியாவதாம். இதுபோல, இறைவனும் அவயவமின்றி

* Ohysical Science.

யருவமாய்க்கிடந்த அதிசூக்குமப்பொருளாகிய மாயையை மலையுங் காடும் நாடுங் கடலுமாகிய அவயவமுடைய தூலவுருவப் பிரபஞ்சமாக ஒழுங்குபட நிருமித்து ஆன்மாக்களுக்கு உபகாரமாக வைத்தருளினான். இங்ஙனஞ் செய்யப்படுவதாகிய சிருட்டியும் அதிசூக்கும உள்பொருண் மாயையிற் செயப்படுவதல்லது சூனியத்தின்கட் செயப்படுவதன்றாம். ஆகவே,சிருட்டி என்பது எக்காலத்தும் இருப்பதாகிய உள்பொருள் ஒன்றனையே வேறு வேறாக ஒழுங்குபடுத்து நிருமிக்கும் முயற்சியாமென்பது ஈண்டுக் கூறிய வாற்றால் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், அழிப்பு அல்லது சங்காரம் என்னு முயற்சியாற் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் சூனியமாய் அழிந்துபடக் காண்கின்றோமாதலின் உள்பொருள் சூனியமாயிற்றாம் பிறவெனின்;—அறியாது கடாயினாய், மலைகடனாடு முதலிய அவயவ வுருவங்களால் தூலமாகக் காணப்படும் இக்காரியப் பிரபஞ்சத்தைத் தத்தஞ் சூக்குமமுதற்காரணமாகிய பரமாணுரூபங்களாகவும், அதிசூக்கும முதற்காரணமாகிய * மாயையாகவுந் திரித்தருளுகின்ற இறைவன் றிருவருண் முயற்சியே அங்ஙனஞ் சங்கார கிருத்தியமென்று ஓதப்பட்டதல்லது உள்பொருளை இல்பொருளாக்குவதே அதுவாம் என்பதன்று. இங்ஙனங் காரியரூபமாகக் காணப்படும் பிரபஞ்சங் காரணரூபமாய் ஒடுங்குதல்பற்றியே அறிவுடையோர் அதனை அநித்தியமென்று ஓதுவர். இதனை ஒருதாரணமுகத்தானும் விளக்குவாம். குயவன் தன் மதிநுட்பத்தால் மண்ணைத்திரட்டிக்குழித்து வாய்குறுக்கி வயிறு பெருக்கிச் சுள்ளையிலிட்டுச் செவ்வண்ணமாக்கி எமக்கு ஒரு குடந்தந்தான். தர, அதனை யாம் நெடுநாள் உபயோகித்து வருகையில் அதுவுஞ் சிறிது சிறிதாகத் தேய்வுண்டு கடைசியிற் குடமென்பதொன்று இல்லையாக முடிந்தது. பொன் ஆபரணஞ்செய்தல் வல்லானொருவன் யாம் தந்த பத்துக்கழஞ்சு பொன்னையுஞ் செவ்விய ஓராபரணமாக நிருமித்து எம் புதல்விக்குப் பூட்டினான். அவ்வாபரணத்தைச் சிலவருடங்கழித்துக் கழற்றி நிறுத்துப்பார்த்தபோது அஃது எட்டுக்கழஞ்சுதான் நின்றது. பின்னுஞ் சிலவருடங்கழித்து நிறுத்தபோது ஐந்துகழஞ்சுதான் நின்றது. பின்னும் இவ்வாறே நிறுத்து நிறுத்துப்பார்க்கக் குறைந்துகொண்டேபோய்க் கடைசியில் ஆபரணமென்பதே ஒன்று இன்றாய் முடிந்தது. இனி இங்ஙனங்காட்டியகுடமும் ஆபரணமும் இல்லையாய்ப் போன மாயந்தான் என்னை என்று ஒரு சிறுவனைக் கேட்பினும் அவன் தினைத்தினையாகத்தேய்ந்து இறுதியில் அவை யில்லையாயினவென்று மறுமொழி யுரைப்பான். இனித்தேய்தல் என்பதுதான் யாது என்று நுணுகியாராய்ந்து அவனைக் கேட்பினும் அச்சிறுவன் குடமாகவும் ஆபரணமாகவும் திரண்டெழுந்த மண்ணும் பொன்னுந் துகள் துகளாகப் பிரிந்துபோயினவென்று அறிவுதோன்றக் கூறுவான். இனி அத்துகள்கள் தாம் எங்

* Invisible matter.

குச் சென்றனவென வினவின் அவன், அவை எங்குஞ் சென்றில சூக்கும
அணுரூபமாக இங்கேதான் இருக்கின்றன என்றும் மொழிந்து எம்மை
மகிழ்வித்திடுவான். ஆகவே, காரியரூபமாகத்தோன்றுங் குடமும் ஆபர
ணமுந் தேய்ந்து தேய்ந்து தத்தங் காரண சூக்கும அணுரூபமாக ஒடுங்
கிய வழியும் அவற்றின் இருப்பு ஆண்டும் உளதாவதேயன்றிச் சூனியமா
தல் ஒருவாற்றானும் இல்லையாதலான், இதுபோற் பிரபஞ்ச இருப்பும்
யாண்டும் உளதாவதேயன்றி இலதாதல் இல்லையென் றொழிக. எம்மு
டைய ஊனவிழிகளுக்குத் தோன்றாமைபற்றிப் பிரபஞ்ச இருப்பை மறுத்
துரைத்தல் பெரிதுங் குற்றமாம். ஊசிநுனியிற்றங்கிய நீர்த்துகளை ஆங்கி
லேய தத்துவசாத்திரிகள் உபகரித்திருக்கும் * பெருக்கக்கண்ணாடியால்
நோக்குவார்க்குஅதன்கண் அடங்கிய அளவிறந்தபுழுக்களும் அப்புழுக்களி
ன்வேறுவேறான அற்புத சிருட்டி வடிவங்களும் அவற்றின்தொழில்வேறு
பாடுகளும் பிறவும் மிக்க வியப்புடையனவாய் விளங்கும். அக்கருவியின்
உபகாரமின்றி நோக்குவார்க்கு அவை ஒரு சிறிதும் விளங்கா. இங்
ஙனஞ் சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமே முகிழ்ப்பதற்கு ஏதுவான கருவிகளு
டன் அமைந்த இம்மானுடயாக்கையின்கண் இருக்கப்பெறுவேமாகியயாம்
இறைவன் செய்யும் அற்புத கருணைக்கிருத்திய வியல்பை எங்ஙனங் காண்
பேம்? எவ்வாறு உரைப்பேம்? சிருட்டிக்காலத்தின் முன்னும் மாசங்கார
காலத்தின் பின்னும் அதிசூக்கும காரண மாயாசொரூபமாய் ஒடுங்கி விளங்
கும் இப்பிரபஞ்சங்களையும் இப்பிரபஞ்சங்களில் வைகிய ஆன்மாக்களை
யும் யாண்டும் வியாபித்து எல்லாப்பொருள்களையும் இருந்தவாறே கண்ட
றியும் ஞானக்கண் உடையனாகிய இறைவன் ஒருவனே காண்பான். அக்கா
லத்தில் அதிசூக்கும காரண மாயாசொரூபமான இப்பிரபஞ்சங்களெல்
லாம் வெள்ளிடையிற்றோன்றும் மலைபோல அவன் ஞானக்கண்ணெதிரே
தூலரூபமாகவே விளங்குவனவாம். இவ்வாறாகலிற் சங்காரகாலத்திலே
இப்பிரபஞ்சங்களெல்லாஞ் சூனியமாய் ஒழியும் என்பார் வார்த்தை ஒரு
சிறிதும் அடாத போலியாய் முடியுமென்றுணர்க. உள்பொருளை இல்லாத
சூனியப்பொருளாகத் திரித்தல் ஒருவரானும் ஒருகாலத்தும் முடிவதன்று
என்பது பற்றியே பௌதிகசாத்திரம் வல்லராகிய ஆங்கில நன்மக்களும்
† பொருளழியாமை என்று தலைப்பெயரிட்டு இவ்விஷயத்தைத் தம் நூலுட்
பரக்க ஆராய்ச்சிசெய்வாராயினர்.

---

* Microscope. † The indestructibility of matter. "Thousands of such experiments have led scientific men to the conclusion that the destruction or less of matter is impossible, and that, so for as all experience goes, the quantity of matter in the universe is unchangeable and eternal. This doctrine is sometimes known as *the conservation of matter*, and is the fundamental principle of chemistry.

இனி, சங்கராசாரியார் வேதாந்தசூத்திர வுரையிலே பிரமம் ஒன்றே உள்ளதென்றும் அதற்கு வேறாக ஒருபொருளில்லை என்றும், காணப்படுகின்ற இந்த வுலகங்களெல்லாம் மெய்யான அப்பிரமத்திலே பொய்யாகத் தோன்றும் பொய்த்தோற்றங்களேயாமென்றும் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைத்தார். இது பொருந்தாமை காட்டுவாம். யாம் அறிவு விளங்கப்பெறாதுகிடந்த குழந்தைப்பருவந்தொட்டு இதுகாறும் இவ்வுலகத்தொடு சம்பந்தமுறுகின்ற நெறியாலே சிறிதுசிறிதாக அறிவு கூடிவருகின்றேம். காணப்படும் இவ்வுலகியற்பொருளின்கட் பழகி முதிர்ச்சியடைகின்ற அறிவின் வல்லமையாற் காணப்படாத கடவுள் ஒருவன் உண்டென்றும் அனுமானஞ்செய்து போதருகின்றோம். என்னை? அனுமான வுணர்வெல்லாம் பிரத்தியக்க வுணர்வின்வழி நிகழ்வனவாகலான்; உண்டி சமைக்கின்ற அறையிலே தீமூட்டக்கண்டு புறம்போந்து மேல்நோக்கியவழிப் புகை செல்லுதலைப்பன்னாட் கண்டிருந்தான் ஒருவன் தான் வேறு ஓர் ஊர்க்குப் போம் நெறியில் ஒரு கூறையின்மேற் புகை செல்லக்கண்டு ஆண்டு அதன் கீழ் நெருப்புண்டென்று முன்னை யறிவொடு சார்த்தியளந்துணர்வானாவது. இவ்வாறு தீமூட்டுந்தோறெல்லாம் புகையுண்டாதலை முன்னறியாதான் பின்னொருகாலத்துத் தான்கண்ட புகையினாற் றீயுண்டென்று அறியுமாறு யாங்ஙனம்? ஒன்றை மற்றொன்றோடு ஒப்பிட்டுக் காண்டலானும், ஒன்றைப் பிறிதொன்றின் வேறாகக் காண்டலானும் மக்களெல்லாம் அறிவுடையராகின்றாரென்பது தருக்கநூலார்க்கெல்லாம் உடன்பாடாம். இங்ஙனங் காணப்படும் உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுளை யுணர்தல்வேண்டுமென்பதுபற்றியே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாரும் "ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு" என்று உலகின்மேல் வைத்துக்கூறினார். இனி உலகமே பொய்யாய் ஒழிந்தவழி, அவ்வுலகின்மேல் வைத்து உணரப்படுவதாகிய பிரமமும் பொய்யாய் ஒழிந்திடுமாகலாற் பிரமம் மாத்திரம் உள்பொருளாய்நிலையுமென்று அவருரைத்தவாதம்போலியாயொழியும். அல்லதூஉம், காணப்படாத அருவமாகிய பிரமத்தின்கண்ணே உருவமாகிய இப்பிரபஞ்ச வேறுபாடுகளையெல்லாங் காணுமாறு யாங்ஙனம்? அல்லதூஉம், பிரமத்தைத்தவிர வேறு இரண்டாம் ஒரு பொருளில்லையாயின் அப்பிரமத்தின்கண்ணே அவ்வாறு காண்பான்தான் யார்? இவ்வாறு எழூஉம் பல்வகை யாசங்கைகளாற் சங்கராசாரியார் உரைப்பொருள் ஒருவாற்றானும் பொருந்தாதென்பது இனிது விளங்கலானும், அவருரை, பிரத்தியக்கமாகக் கண்டறியப்பட்டு எல்லாரானுந் தழீஇக்கொள்ளப்படும் பௌதிக சாத்திரப்பொருளோடு இணங்காமன் மாறுகொண்டழிதலானும், சங்கரா

By no power known to us can the smallest particle of matter be either created out of nothing or reduced to nothing.":—John Cook.

சாரியாரைப்போலவே பிரபத்தைத்தவிர மற்றொழிந்த பொருளெல்லாம்
பொய்யாமென்றுரைத்த காண்ட், ஈகில், பிநோஸா முதலான ஐரோப்பிய
வித்துவான்களின் கோட்பாடெல்லாம் பௌதிகசாத்திர வுண்மைப்பொ
ருளோடு ஒற்றுமையுறுதலின்றிப் பொய்படுகின்றனவென்று அவையெல்
லாம் நன்றாராய்ச்சிசெய்து நூலெழுதிய * குரும்ராபர்ட்சன் என்னு மாங்
கில தத்துவசாத்திரியார் உண்மைதோன்ற நிலையிட்டு உரைத்தலானும்உல
கம் பொய்யென்று அங்ஙனங் கூறுவாருரை பொய்யாமென்று மறுக்க.

இனி, இங்ஙனம் சூனியத்தினின்று உலகைச் சிருட்டித்தான் என்
றும், இறைவனே உலகமாய்த்தோன்றினனென்றும், இறைவன்கண் இவ்
வுலகமும் பிறவுமெல்லாம் அத்தியாசமாகத்தோன்றும் பொய்ப்பொருள்
களாமென்றுங் கூறுஞ் சமயிகள் உரை தத்துவசாத்திரந் தருக்கசாத்திரம்
பௌதிகசாத்திர முதலியவற்றி னுண்மைப்பொருளோடு ஒற்றுமைப்படா
மையான், அச்சமயிகளெல்லாம் சமய சாத்திரத்தொடு தத்துவசாத்திரந்
தருக்கசாத்திரம் பௌதிகசாத்திரம் முதலியவற்றின்பொரு ளியையா,மற்
று அவை ஒவ்வொன்றுந் தத்தம் நிலையிற் பிரமாணமாம்,இந்நான்கனையும்
ஒன்றுசேர்த்து இணக்கியாராய்தல் பொருந்தாதென்று தமக்குத்தோன்
றியவாறே கூறி இழுக்குறுகின்றார். யாதாயினும் ஒருசமயம் மெய்ச்சமய
மானால் அச்சமயப்பொருள் எல்லாச்சாத்திர வுண்மைப்பொருளோடும்
ஒருமையுற்றுப் பிரமாணமாய் நிலையுதலுறும். ஒருசமயம் பொய்ச்சமய
மாயின் அதன்பொருள் மற்றை உண்மைச்சாத்திரப் பொருளோடு இணங்
காமன் மாறுகொண்டு அழிவெய்தும். அற்றேல், அவ்வெல்லா உண்மைச்
சாத்திரப்பொருளோடும் இயைபுற்றுப் பிரமாணமாய் நிலையுஞ் சமயம்
ஒன்று உண்டோவெனின்;—உண்டு. அதுதான் சித்தாந்தசைவசமயமாம். யாங்
ஙனமோவெனிற்காட்டுதும். ஆசிரியர்-மெய்கண்டதேவநாயனார், சிவஞானபோ
தத்தில் ஈசுரநிச்சயம்பண்ணுகின்ற முதற்சூத்திரத்திலே உலகாயதசமயி
யை மறுத்துத் "தோற்றுமும்ஈறும் உள்ளதன்பாலேகிடத்தலின்" என்று
உலகத்தை எக்காலத்தும் உள்பொருளென்றே நிலையிட்டுஉரைத்தலானும்,
உலகம் இல்பொருளாய்ச் சூனியத்தினின்றேதோன்றி நின்று அழியுமெ
னக்கூறும் புத்தரைமறுத்து "உலகமுள்ளது, இல்லதற்குத் தோற்றமின்
மையின்" என வைத்துச்சித்தாந்தப்படுத்திக் கூறலானும் பிறவாற்றானும்
என்பது. இவ்வாறே சித்தாந்தசைவம்போதிக்குஞ் சிவஞானபோதத்தின்
கட்போந்த மெய்ப்பொருள்களெல்லாம் ஏனைத்தத்துவசாத்திர தருக்கசாத்
திர பௌதிகசாத்திர உண்மைப்பொருளோடொருமையுற்று இணங்கிமற்
றைச்சமயமுடிபொருட்கெல்லாஞ் சிரத்தானமாய் அமர்ந்திருக்குந் தெய்
வப்பெற்றிமை தேறவல்லார்க்கு மெய்யாக நிலைபெறுஞ் சமயமொன்று
ஏனை நன்பொருணூல்களொடு மாறுபாடுறுதல் ஒருசிறிதுமில்லையென்பது

* Elements of General Ohilosophy.

இனிது விளங்கும். இன்னுஞ் சமயநேரும்போதெல்லாஞ் சைவசித்தாந்தப்பொருளொன்றுமே ஏனை உண்மைப்பொருணூல்களோடு இணங்குமாறும், மற்றைச் சமயப்பொருள்கள் அவ்வாறு இணங்காமையும் முறையே தந்து காட்டுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தானகுரவர் வரலாறு.

செந்தமிழுலகமுய்யத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சைவசமயகுரவருள் ஆளுடையவரசுகள், ஆளுடைய நம்பிகள் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய நடுநாட்டின்கண் திருப்பெண்ணாகடத்திலே வேளாளர்குலத்திலே அச்சுதகளப்பாளரென்பா ரொருவரிருந்தனர். அவர் எல்லாப்பேற்றினை யுடையராயினும் புத்திரப்பேறில்லாராகிப் பெரிதுங் கவலெய்தித் தங்குலகுருவாகிய சகலாகமபண்டிதரைச் சென்றணைந்து ஐயா! யான்பெறும்பே றொன்றுமிலது, 'பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மக்கட்பேறல்லபிற' என்றபடியான் மக்கட்பேறில்லேனாயினேன், அறத்தாற்றினில் வாழ்க்கையாற்றுவார்! இறுக்கற்பாலவாய கடன்மூன்றனுள் தென்புலத்தார்கடன் சிறந்ததாமன்றே! என்செய்வல்! எனக்கரைந்தவரடிக்கீழ் நெடும்பனைபோல் வீழ்ந்துபணிந்தனர். அவர் பெரிதுமாய்ந்து நாஞ்செயத்தக்கதியாதென் றொருவாறு தேர்ந்து திருநெறித்தமிழ் வேதமாகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரத்திருவருள் முறையிற் கயிறுசாத்தக் "கண்காட்டு நுதலானும்" என்னுந்திருப்பதிகத்திலே "பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடுள்ள நினை - வாயினவே வரம்பெறுவரை யுறவேண்டா வொன்றும் - வேயினதோளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர் - தோய்வினையாரவர் தம்மைத்தோயாவாந் தீவினையே" என்னுந்திருப்பனுவ லுதயமாகவதன்செம்பொருளை நனிபெரிதும் விளக்கினர்.

அச்சுதகளப்பாளர் அத்திரவிட வேதச்செம்பொருளைக் கேட்டாங்குக்கழிபேருவகைகொளீஇக் கற்பி னருந்ததியன்ன தன்காதலியோடு நாற்கோட் டும்பனம்பனைவழிபடும் சுவேதவனமெனும் வடமொழிப்பெயரிய திருவெண்காடெய்தி முச்சுடர்த்தீர்த்தமெனப்படுந் திருமுக்குளத்துறையி னீராடித்தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்து நிகமாகமங்களனைத்தும் பரப்பிரமப்பொருளெனத் துணிந்தகுணாதீதப்பொருளையும் அவனொடும் பிரியாமடமயிலையும் வழிபாடுசெய்து வந்தனர். இவரிவ்வாறியற்றி வருஞான்று மரகதவல்லி பங்கராகிய சிவபிரான் ஒருநாள் அவர் சொப்பனத்தின்கண்ணே தோன்றி "மைந்த! நீ கவலொழி, நினக்கு இத்தமிழுலகமுய்யும் வண்ணம் ஆளுடைய பிள்ளையாரென் றியாவருங்கருதவும் திராவிடசுருதிச் செம்பொருளைத் தன்னகத்தடங்கிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை வெளிப்படுத்தவும் சித்தாந்த தாபனஞ்செய்யவுமொருமகவைத் தருகின்றேம், அவன் ஆசிரியத்தலைமையெய்திச் சிறப்பனென்றேகூறித்" தம் முருக்கரந்தனர். பின்னர்ச் சிலநாளில் அச்சுதகளப்பாளர் என்றும்போலத் தடாககருமங்களை முடித்துக் கரையேறுகின்றவளவிலே, ஓரருமைக்குழவி அழுதவண்ணமாய்க்கிடப்ப இது பெருமான் அருளிச்செய்ததாகுமெனக்கொண்டு போந்து மகிழ்ச்சியுடன் மனைவிகையிற் கொடுத்து இம்மகவு வெண்காட்டடிகளாற் பெற்றபெறலரும் பேறாகலின் சுவேதவனப் பெருமாளென நாமகரணஞ்செய்து அங்கு நின்றும்போந்து திருப்பெண்ணாகடமடைந்தனர்.

இவர் காதலியோடுடன் பிறந்தார் இதனைக்கேள்வியுற் றூங்கடைந்து அம்மக
வைத் தம்மனையகம் முன்னைஞான்று பிரமவிருடியாகிய வசிஷ்டமுனிவர் வியாக்கிர
பாதமுனிவர் புத்திரராகிய உபமன்னுயுபகவானைக் கொணர்ந்து வளர்த்தனுபோன்று
கொணர்ந்து தொட்டிலிலிட்டுத் தம்பதியாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரிலேயே வளர்
த்து வந்தனர். இவர்க்கு மூன்றகவை நிரம்புமுன்னரேதாம் சாமுசித்தராதலின் மெய்
யுணர்வு தலைக்கூடத்திருக்கயிலாய பரம்பரையில் நந்திபெருமான்பாற் சித்தாந்த நெ
றியுபதேசம்பெற்ற சனற்குமாரவடிகள் மாணுக்கராகிய பரஞ்சோதிமுனிவர் தென்
மலையத் தருந்தவரைக் காணுமாறுகருதிக் கயிலையைநீங்கி விண்வழிப்படர்ந்து காசிமுத
லிய பலதலங்களையுந் தரிசித்துத் திருவெண்ணெய் நல்லூரையணுகி நம்மடிகளிருந்த
மனையகத்தின் வழியேபோத இவர்க்குக் கமனகுளிகைசெல்லுகை தவிர்ப்பக்கண்டு
ஈண்டோரதிசயமிருப்ப தென்னேயோ வென்றிறங்கிப் பார்த்துழி மணலிற் சிவலிங்க
மியற்றி விளையாடல் புரிந்து இறைவனையே நாடியிருந்த அருமந்தமகவைக்கண்டு
அவர்க்குத் தக்கணாமூர்த்தியாகிய பெருமான் றிருக்கரத்திற் பன்னிருசூத்திரவடிவின
தாகிச் செறிந்த சிவஞானபோதத்தை அற்றைஞான்று பொதவூர்நாடிய புண்ணியப்
பெருந்தகையாம் வாதவூரடிகட்கு வடவானிழலொரீஇத் திருப்பெருந்துறையிற் குருந்
தின் நீழலிற் குருமணியருளுபதேசஞ்செய்தாங்கு அம்மெய்யுணர்ச்சி யுடையார்க்குப்
பொய்கண்டகன்ற மெய்கண்டதேவனெனத் திருநாமஞ் சாத்தியருளுபதேசஞ்செய்து
கடைக்கணித்தருளி நும்மையடைவார்க்குப் பரிபாகம்வந்தவாறே யுபதேசஞ்செய்க
வென்றருளிச்சென்றனர்.

இவர் அச்சித்தாந்தோபதேசம் பெற்றவுடனே அச்சிவஞானபோதத்தி னுபதேசப்
பொருளைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத்தெளிந்து தமக்காசங்கை யெழுந்தவிடத்துப் பொல்
லாப்பிள்ளையா ரருளிச்செய்த சூர்ணிக்கொத்தாற் றடைதீர்ந்து தென்றமிழுலகமுய்ய
அதனை வார்த்திகப் பொழிப்புடன் தம்மையடைந்த அதிபக்குவர்க் குபதேசித்துக் கொ
ண்டுவந்தனர். இவ்வாறு நிகழ்கையில் அங்குத் தம்மாணுக்கர்பாலடைந்த தங்குலகுருவா
கிய சகலாகமபண்டிதர் மெய்கண்டதேவர்தம்மையடைந்த அதிபக்குவர்க்கெல்லாம்சித்
தாந்தநிலைமையை யுபதேசித்துவருவது கேட்டறிந்து அவர் தம்முழைவாராமைகண்டு
தாமே சென்று காணச் செருக்குடன் சென்றனர். தேசிகேசராகிய மெய்கண்டதேவர்
பதி பசு பாசமென்னுந்திரிபதார்த்தத்துள் பாசபதார்த்தமாகிய ஆணவமலமுதலியபஞ்ச
பாசவிலக்கணங்கூறி மேற்கொண்டவர்கட் கவ்வாணவவிலக்கணத்தைவருவாரைச்சுட்
டிக்காட்டி அஃதின்னதாமெனக் குறித்தனர். அதையுணர்ந்த சகலாகமபண்டிதர் ஒன்று
முரையாடாது தேசிகர் திருநோக்கத்தானே அதிதீவிரபக்குவமெய்தி யழலது கண்ட
மெழுகெனக்குழைந்துருகி யடியற்ற பனைபோல் வீழ்ந்து யாமுய்ய வெழுந்தருளிய
தம்பிரானே! யென வாழ்த்திநின்றனர். தேசிகேசரும் அவரையுமாட்கொண்டருளிச்
சிவஞானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பினையுபதேசித்தனுக்கிரகஞ் செய்தனர். இவர்
இதன்பொருள் செவ்விதின் விளங்கப் பரபக்கந்தடைவிடைகளாற் பரிகரித்துச் சுபக்க
மாகிய சித்தாந்தமெனப்படுஞ் சிவஞானபோதத்தினுக்கு வழிநூலாகப் "பார்விரித்த
நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே - யோர்விருத்தப் பாதிபோதும்" என்றும்,
"பாதிவிருத்தத்தாலிப்பார் விருத்தமாக வுண்மைசாதித்தார்" என்றும், "சிவனுக்கு
மேற்றெய்வமில்லை. சித்திக்குமேற் சாத்திரமில்லை" என்றும், "வள்ளுவரன்பர் மொழி
வாசகந் தொல்காப்பியமே—தெள்ளுபரி மேலழகர்செய்தவுரை - யொள்ளியசீர்த்-தொ
ண்டர்புராணந்தொகைச் சித்தியோராறுந் - தண்டமிழின்மேலாந்தரம்" என்றும் அபி
யுத்தர்களெல்லாங்கூறத் திருவாய்மலர்ந்தருளித் தேசிகேசர் சந்நிதிக்கண் அறிவிக்க
அதனைக்கடைக்கணித்தருளி அவருக்கு அருணந்தியென்னுந் தீக்ஷாநாமம்புனையவே
அவர்மேல் தோத்திரமாகச் சாத்திரப்பொருளடங்கிய இருபாவிருபதென்னு மொரு
நூலையும் செய்தருளினர்.

பின்னும் வரும்.

திருமயிலை - சண்முகம்பிள்ளை.

இவ்வாறு இகழ்வதே ?" என்று வருந்திக்கூற, அப்போது ஞானசம்பந்தப்பெருமானார் அரசியாரைப்பார்த்து.

"மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே" என்னுந் திருப்பதிகங்கட்டளையிட்டருளினார். இதன்கண் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கிப் "பால்மணக்கும் நல்வாயையுடைய பாலன் நானென்று அம்மே! நீவருந்தாதே" என்று உரைத்தருளினாரென்பது பெறப்படுதலால், அவர் பாண்டி நாட்டிற்குச் சென்று சமணரொடு வாதுசெய்தகாலத்திலேயே பாலருவாயராகவே யிருந்தாரெனல் தெற்றெனவிளங்கும். இங்ஙனம் பிள்ளையார் மதுரைமாநகரிலிருக்கின்ற காலத்தே அவர்க்கு நான்கு அல்லது நாலரை வயதுதான் சென்றதென்பதற்கு அவர் தம்மைப் 'பால்மணக்கும் நல்வாயர்' எனக்கூறுதலே சான்றுரைக்கும். இனிப்பெரிய புராணத்தின்கண் ஓதப்பட்ட மெய்வரலாறு ஒருசிறிது ஆராய்ந்து செல்வார்க்கும், மதுரைமாநகர்க்குச்செல்லு முன்னரே பிள்ளையார் தெய்வப்பெற்றியுடையராய்ச் சிவதலங்கடோறுஞ்சென்று திருப்பதிகங் கட்டளையிட்டருளிச்செய்தகாலம் ஒன்று அல்லது ஒன்றரைவருடமாகலாமென்பது விளங்கும். ஆகவே, பிள்ளையார் சிவபெருமானாருங்கி வந்த சகளமங்கள அருட்கோலத்தை நேரேகண்டு அக்கோலத்தாற் றாம் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட காலம் தமக்குமூன்று வயது செல்கின்ற பருவத்திலேயாமென்று பெரிய புராணங்கூறிய உண்மைவரலாறு மேன்மேல் உரங்கொண்டு திகழுமாறுகாண்க. இங்ஙனந்தருக்க நூற்பொருளொடுபடுத்து யாம் இனிதெடுத்து விவகரித்த வாதவொழுங்கின் முடிபொருளாய்ப் பிள்ளையார் தாம்மூன்று வயதுசெல்கின்ற அக்காலத்திலேதான் இறைவனும் இறைவியும் ஒருங்கெழுந்துவந்த அருட்கருணைத் திருக்கோலத்தை நேரேகண்டு பின் அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டாரென்பது நன்று பெறப்பட்டதாகலின், அதுபற்றி யாம் நிறுவப்புகுந்த சகளமங்கள வருட்கோல வியல்பு துர்ப்பலமாய் விடுமென்று நீர் கூறியதுபோலியுரையே யாமென்றுதுணிக. இன்னும், 'தோடுடைய செவி' எனக்கண்ணினாற்காணப்படும் உருவமும், 'பால்கறந்தூட்டுக' என்னுஞ்செவியினாற்கேட்கப்படும் ஓசையும், மூக்கினாற்கவரப்படுந்திவ்விய பான்மணமும், வாயினாற் சுவைக்கப்படும் பாலும், அம்மையப்பரால் தொடப்படும் பரிசமுமுடைய அச்சகளமங்கள அருட்கோலங்கள் மெய்ப்பேறுடையவாமென்பது நன்று நிறுவப்பட்டது. இங்ஙனம் உலகானுபவவுணர்ச்சியும் அதனாற்பாவனைசெய்யுஞ் சக்தியும் வாய்ப்பப்பெறாத குழந்தைப்பருவத்திலே ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதிமுகிழ் பிணித்த மாதியல்பாகனை நேரேகண்டு அனுக்கிரகிக்கப்பட்டுத் திருப்பதிகங்கட்டளையிட்டருளியஅற்புதநிகழ்ச்சியைத்தேச சரிதவுணர்வு பிறழாது உண்மையான் ஆழ்ந்தாராய்ச்சி செய்ய வல்ல எந்த நிரீசுரவாதிதாம் பொய்யென்று மறுக்கமுந்திடுவார் ? மக்களுக்கு அமைந்த மூளையின் சக்தியால் அதிவிசித்திர கருமங்களும் எளிதில் நிகழ்த்தப்படும் என்று தமக்குத்தோன்றியவாறெல்லாம் ஆகாயக்கோட்டைகட்டி அதன்கண் நின்று பிறரை அறைகூவியாரவாரஞ்செய்யும் மனோதத்துவநூலார் தாம் பிள்ளையார் சரிதத்தின்கண் யாது சொல்லவல்லார் ? சரிதவியல்பொடு மாறுகோளுறாது நிகழ்ந்த இவ்வற்புதப்பெற்றியை அற்புதமே ஒன்றில்லை யெனக்கூறும் பிரமசமாசத்தார் தாம் எவ்வாறு கடந்து விவகரிப்பார் ? இதுநிற்க.

இனிப்பிரமசமாசத்தார் உலகவியற்கைக்கு வேருக அற்புதமென ஒன்று நிகழு மாறில்லை யெனக்கிளந்துரையாடி ஆரவாரஞ்செய்தலின் அவருரைப்பெற்றி ஒருசிறிது ஆராய்ந்து அதுபோலியாமாறு காட்டிப்பின் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தின்கட்செல் வாம்.

பிரமசமாசத்தார் கூறுமாறு:—வித்தினின்று முளைகிளம்பிப்பின் பலவருடஞ் சென்று மரணுதலும், ஒருதாய்க்கருப்பையிற் கருமுதிர்ந்து பத்துமாதங்கழியப்பிறந்து வளர்தலும், வளர்ந்தன ஒருகாலத்து இறந்தொழிதலும், பிரிதிவி அப்புத்தேயுவாயு ஆகாயம் முதலியவுலகியற்பொருள்கள் தத்தம் நிலையிற்பிறழாது நின்று இயங்குதலும் பிறவுமாகிய தொழிற்பாடுகளெல்லாம் இயல்பாகவருவனவாம்; இவற்றை இங்ஙனம் வகுத்தமைத்து நெறிபிறழாது நடாத்துகின்றவனுகிய முழுமுதற்கடவுள் அவற்றினியல் பைப்பிறிதோர் காலத்து மறுத்துமாற்றினுனென்றல் அவனுடைய இறைமைக்குணத் திற்குப் பொருந்தாமையான், உலகவியல்போடு மாறுபாடு பெரிதுற்று நிகழ்வதா மென்று ஒருசில சமயவாதிகள் கூறும் அற்புதவியல் பொய்யாம் என்பர். இதனை விசா ரிப்பாம்.

இனித்தேச சரிதவுணர்ச்சிமிகவுடையார்க்கு இங்ஙனம் நடந்த அற்புத நிகழ்ச் சிகளைப் பொய்யென்று மறுத்தலாகாமையான், இவ்வற்புதங்கட்கு வேறு கதி கற் பியாமல் வாளாதமக்குத் தோன்றியவாறே பொய்யென்று உரைத்தல் முறையா காது. அல்லதூஉம், இவ்வற்புதங்கடாம் ஒருகாலத்து ஒருதேயத்தில் நிகழ்வதன்றி, எக்காலத்தும் எல்லாத் தேயத்தின்கண்ணும் நிகழாநிற்கின்றன. ஏசுநாதர் ஒரு சில அப்பங்களையும் மீன்களையும் பெருந்திரளான மக்கட்கு விருந்தளித்தாரெனவும், அத்திமரத்தை வற்றச்செய்தாரெனவும், இறந்தவனை எழுப்பினுரெனவும், எனைச் சமய நூல்களினுங் காண்கின்றேம். இவ்வாரியகண்டங்களிற் பரஞானமுதிர்ச்சி கைவந்தவராகிய சீவன்முத்தர் பலவேறு அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியவாறு போலவே அநாரியகண்டங்களில் அபரஞானசித்தியுடையரான தீர்க்கதரிசிமார்தோன்றிப் பல வேறு அற்புதங்கள் நிகழ்த்தக்காண்டலால் இவையனைத்திற்கும்ஒருகதிகற்பிக்க அறியா மல்! அவையெல்லாம் பொய்யாமென்றுரைப்பார் கூற்று வெறுங்கூற்ருவதன்றிப்பிறி தென்னை? எம்மறிவுக்குப்பொருந்தவில்லை என்றும் எம்மனுபவத்திற்கு அஃது இயைய வில்லை யென்றும் உரைத்து அத்துணை எளிதாக அவற்றைப்பொய்யென்றுரைப்பார் வேறு என்கடவரென்க. இக்காலத்தில், நீராவியந்திரங்களின் சகாயத்தாலும், மின்சார யந்திரங்களின் சகாயத்தாலும் அற்புதகரமான பலபொருள்களும், பலதொழிற்கூறு பாடுகளும் செய்யப்படுதல் காண்கின்றேம். இவையெல்லாம்ஓர்ஐந்நூறு வருடங்கட்கு முன்னிருந்த எம்முதுமக்கள் கனவினுங்கண்டறியார். அவர்காலத்தில் ஒருவர்தோன் றிப்பின்னொரு காலத்தில் நீராவியந்திரங்களும் மின்சாரயந்திரங்களும் ஏற்பட்டு அரு மையான பலகாரியங்கள் செய்யுமென்று உரைப்பின் அதனைக்கேட்ட ஒருசிலர் அது பேரற்புதமாயிருக்குமெனவும், வேறுசிலர் அஃது உலகவியற்கைக்கு மாருகலின் அவ் வாறு நிகழாது எனவும், வேறுசிலர் எந்தக்கருமமுஞ் செய்கின்றவன் ஆற்றல் பற்றி நிகழ்வதாகலின் பின் உற்பத்தியாகும் அறிவுநுட்பவாற்றல் மிக்குடையரான்மக்கள் அது செய்தற்கு முரியராவரெனவும் உரைத்துத் தம்அபிப்பிராயம் மொழிந்திடுவார். இனி அவ்வியந்திரங்களின் சகாயத்தை நேரேயனுபவிக்கும் எமக்கெல்லாம் அங்ஙனம் ஆச்சரியம் நிகழ்தலின்ருய்ச் சாதாரணமாயிருக்கின்றது. இவ்வாறே, செம்பைப்பொன் னுக்கும் இரசவாதம் பொய்யாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த பௌதிகசாத்திரிக ளும் இப்போது அமெரிக்காதேசத்தில் ஒருவர் செம்பைப்பொன்னுகத்திரித்து விற்ற

லைக்கண்டு அதனையும் உண்மையாமென நம்புதற்குத்தலைப்பட்டு விட்டார்கள். மந்திர வொலிகட்கு வடிவமுண்டென்று சைவசித்தாந்திகள் சொல்வதை மறுத்தோர் சிலர், அமெரிக்காவில் ஒரரிய தத்துவசாத்திரியார் ஒலிநுட்பங்கட்கெல்லாம் வடிவுண்டென் பதைப்பிரத்தியக்கமாக நிரூபணஞ் செய்தலையறிந்து அதனையும் நம்பத்தலைப்பட்டு விட்டார்கள். மின்சாரத்தந்தியின்றி மின்சாரம் இயங்கமாட்டாதென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த ஐரோப்பியசாத்திரிகள் எல்லாரும்,எம்முடைய ஆரியகண்டத்தின் மிக்க நுட்பபுத்திமானாகிய போஸ் என்னும் வங்காளக்கனவான புதுவதாகக்கண்டு பிடித்த முறையால் தந்தியின்றியும் மின்சாரமியங்கச்செய்யலாம் என்று தழுவிக்கொண்டார் கள். இவ்வாறே இக்காலத்திற் புத்திநுட்பத்தாற் பேராற்றலுடையரான நன்மக்கள் பலர் தோன்றி முற்காலத்திற் கனவுகாண்டற்கும் அரிதாய்க்கிடந்த அரும்பேரற்புத காரியங்களை இயற்றுகின்றார். இங்ஙனம் இவர் பிரத்தியக்கமாகச்செய்து காட்டுஞ் செயற்கரிய காரியங்களையெல்லாம் நேரேகண்டு வைத்தும், தம்முடைய அறிவுக்குந் தம்முடைய அனுபவத்திற்கும் பொருந்தவில்லையென்று அவற்றையெல்லாம் பொய் யென்றல் பேதைநீரார் செயலேயாமென்று ஒழிக.

இனிப்பெரியோர் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் உலகவியற்கைக்கு மாறுபாடுறுதல் இல்லை யென்பதூஉம் ஒருசிறிதுகாட்டுவாம். ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமயிலாப் பூருக்கு எழுந்தருளினகாலத்தே,சிவநேசர் என்பார் ஒருவர் வளர்த்த அரியபெண் பாம் புகடித்திறக்க, அப்பெண்ணின் தந்தையாரான அவர் அவளுடம்பைத்தீயிலிட்டுக் கொ ளுத்தி எலும்புகளையெல்லாம் ஒருகுடத்திற்பெய்து பொதிந்து பிள்ளையார்திருமுன்பே கொண்வேந்து அவர்க்கு அர்ப்பணஞ்செய்து 'அருமையாக வளர்க்கப்பட்ட பூம்பாவை என்னும் என்மகள் இறந்தாளாயினும், சுவாமிகளுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்து விடல் வேண்டுமென்னுங்கடப்பாடால் அவள் எலும்பைத்திருவடிக்கு உறையாக உய்த்தேன்' என்று நெஞ்சங்கரையமொழிதலும், பிள்ளையாரும் அவ்வன்பர்க்கு மிக இரங்கிக்கபா லீசுரர் திருவாலயத்துட்புகுந்து அக்குடத்தையுஞ் சந்நிதியில் இருத்தி,

"மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
ஞெட்டிட்ட பண்பி னுருத்திரப் பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணதே போதியோ பூம்பாவாய்" என்னுந்திருப்பதிகங்கட்டளை

யிட்டருளினர். அருளலும், எலும்பாய்க்கிடந்த அப்பிண்டம் எழுவகைத்தாதுக்களுங் கூடித்திரண்டுருண்டு அழகிய பெண்வடிவாய்க் குடத்தினின்றும் எழுந்தது. இவ்வற் புதம் உலகவியற்கையோடு இணங்குமாறு காட்டுவாம். அப்பெண்ணின் தேகம் அழிந் தது என்பதனாற்பெறப்பட்ட உண்மையாது? என ஒருங்கி ஆராயலுறுவார்க்கு, எழு வகைத்தாதுக்களாற் கட்டப்பட்டுத்தூலமாகக்காணப்படுந் தேகந்தத்தஞ்சூக்கும அணு ரூபங்களாகப்பிரிந்து கட்புலனாகாது ஒழிந்தது எனத்தெளிவாய் விளங்கும். இங்ஙனந் தத்தஞ்சூக்கும அணுக்களாகப்பிரித்தற்கு நிமித்தகாரணனானஒருவனுடைய தொழில் இன்றியமையாததாம். அங்ஙனமே, எழுவகைத்தாதுக்களையும் ஒருங்குகூட்டுதற்கும் நிமித்தகாரணன் ஒருவன் வேண்டப்படும். அந்நிமித்தகாரணன்றான் எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்பெருங்கடவுளான ஈசுரன் ஒருவனேயாம். எவ்வாறு நிமித்த காரணனான குயவன் தன்சக்திக்கேற்பச் சிறிதுசிறிதாக மண்ணைக்கூட்டிக் குடந்திரட்டுகின்றானோ அவ்வாறே எல்லாம் வல்லமுதல்வன் தன் பேராற்றற்கேற்ப அளவிறந்த அண்டங்களை யும் அவ்வண்டங்களிற் பலவேறு வகைப்பட்ட ஆன்மசரீரங்களையும் படைத்திட்டு ஆன்மாக்களுக்குப் போகம்நுகர்விக்கின்றான். இங்ஙனஞ் செய்கின்ற இறைவன் எல்

லாந்தன் சுதந்திரமுழுமுதலறிவாற்றல் பற்றியே செய்வதல்லது, எம்மைப்போலப் பரதந்திரவயத்தனாய் நின்று செய்வானல்லன். அவனுடைய கருணைக்கும் செயலுக்கும் அளவில்லை. அவ்வியல்பினனாகிய இறைவன் திருவருட்சக்தி பதியப்பெற்ற ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், பூம்பாவை என்னும் பெண்மகள் சரீரம் சூக்கும அணுரூபங்களாகப் பிரிந்தழிய அங்ஙனம் அழிந்தவதனைத்திரும்பவும் முன்னைத்தூலசரீரமாம்படி இறைவன்றிருவருட்சக்திகொண்டு செய்வித்திட்டார். அற்றேல் ஒருதாய் அகட்டிற்கருவை உற்பத்திசெய்து அதனைச்சில காலத்திற் புறம்படுத்தி வளர்த்து அழிக்கின்ற ஈசுரன் திருவருட்செயல் அச்செயன் முறைதிறம்பி, இடையொருகாலத்து அழிந்ததோர் உருவைப்பெயர்த்தும் படைத்திடுதல் பொருந்துமோவெனின்;—அற்றன்று, அழியும் பருவமன்றாகிய காலத்தே அழிந்துபட்ட அவ்விளம் பெண்ணைப்பெயர்த்துந்தந்து கருணை செய்ததாகலின் அஃது இழுக்கன்றாம். அல்லதூஉம், சுதந்திர அறிவாற்றலுடையனாகிய முதல்வன் தன்றிருவடிப்பத்திமை பேணும் அன்பர்க்கிரங்கி அவர்வேண்டியவாறே செய்திட்டானாகலானும், மலவயத்தராய்க்கிடந்துழலும் எம்பொருட்டாகவே விதிவிலக்குக ளியற்றியதன்றித் தன்னியல்பில் ஞானசொரூபியாய் விளங்கும் பெருமானுக்கு மங்ஙனம் விதிவிலக்கியற்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமாதலானும், விதிவிலக்குடையரெல்லாம் பரதந்திரராதல் காணக்கிடத்தலால் இறைவனுக்கும் அவையுண்டெனக்கூறுதல் சுதந்தரத்திற்கு இழுக்காமாதலானும் அவ்வாறு கடாதல் இறைவனொருவனுண்டெனக்கொண்டு வழுத்தும் பிரமசமாசத்தார்க்கு ஒருசிறிதும் இணங்காதென்றொழிக. இதுபற்றியன்றே "விதியும் விலக்குங்கடந்தார்க்கு விதியாலொன்றை விதிப்பாரார்" என்னுந்திருவாக்கும் எழுந்ததென்றுணர்க. இன்னும், * பௌதிகசாத்திரி ஒருவன் தனக்கிருக்கும் ஆற்றல்பற்றித் தன்மாட்டுள்ளகருவிகொண்டு தண்ணீரை இருவேறு சூக்குமவாயுக்களாகப்பிரித்தலும், அங்ஙனம் பிரிந்தவாயுக்களைப்பெயர்த்துந் தான் விரும்பியவாறே தூலவுருவத்திரவமாகச் செய்தலுங்காண்கின்றோம். இவ்வாறே இறைவனும் அதிசூக்குமவணுக்களாகப்பிரித்த அவ்விளம்பெண்ணின் சரீரத்தைப் பெயர்த்தும் தூலவுருவமுன்னைச் சரீரமாகத்தன் முழுமுதலாற்றலாற்செய்திட்டானாகலின் அஃதுலகவியற்கையொடு முரணிற்று என்றல்யாங்ஙனம்? அவ்வவர் செய்யுந் தொழிற்கூறுபாடுகளெல்லாம் அவ்வவர் ஆற்றன் மிகுதிபற்றியே சிறப்பனவாம். பௌதிகசாத்திரி தன்னாற்றலுட் பட்டதொன்றை அவ்வாறு செய்தானாயின், எல்லாம் வல்லதன்னாற்றலுக்கேற்ப இறைவன் தானும் அவ்விளம்பெண்ணை அங்ஙனம் எழுப்பினான்.

† "பிறந்தோரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்" என்றவாறு போலப்பிறத்தலுமிறத்தலு மியற்கையா வாராநின்ற இவ்வுலகத்தே, அவ்விளம் பெண்ணை இறக்கச்செய்தும் பின் குடத்தினின்று பிறக்கச்செய்துந் திருவிளையாடலியற்றிய முதல்வன் உலகவியற்கையொடு முரணிச்செய்தானென்றல் அமையாது. அற்றேல் அஃதாக, யாம் உலகவியற்கையொடு முரண்பாடுடையதென்றல், அவ்விளம் பெண்ணை ஒருதாய் வயிற்றினின்று பிறப்பியாமல், இடையொருகாலத்துக்குடத்தினின்று எழுப்பியதையேயாகலின் அதனையுணராமல்நீர்மேலேயுளாத்தவாதம் புரைபடுமாம் பிறவெனின்:—நன்று சொன்னாய், அதனையுணராதேம் அல்லேம், அங்ஙனம் உலகவியற்கையொடு

---

* Chemist.

† மணிமேகலை.

பொருந்தச்செய்தல் வேண்டினானாயின் முதல்வன் அவ்விளம்பெண்ணைத்தாய்க்கருப்பையி லுதிப்பிக்கக்கடவனென நீ கூறிது ஒக்கும்; இறைவன் அவ்விளம் பெண்ணை வேறு சரீரத்தின்கண் உய்த்தல் வேண்டினானாயின் அவ்வாறேசெய்வான். அங்ஙனமின்றிச்சிவநேசரென்னும் அன்பர்க்கு மகளாய்ப்பிறந்த அந்தயாக்கையின் கண்ணே அவ்வுயிரை அவர் வேண்டுகோட்கு இரங்கிப்புகுத்தவேண்டினமையின், அவ்வாறு இடையொருகாலத்துச்சூக்குமமாய்ப்போன அவள் யாக்கையைத் தூலமாகத்திரும்ப அருள்செய்தானென்றுணர்க. அவ்வாறுதிரும்ப அருள்செயல் வேண்டினானாயினும், சிவநேசர் மனைவியின் கருப்பையிற்புகுத்தி அவ்வாற்றால் அவளைப்பிறப்பித்தலே முதல்வனுக்கு முறையாமாலெனின்;—அதனால் அவ்விளம்பெண் மறுபடியுங்கருப்பையிற் கிடந்துழலும் பெருந்துன்பமே போதரலானும், தாய்தந்தை முதலாயினார்க்கும் அதனாற் பேரிடரே விளையுமாதலானும், மணங்கூடும் மங்கைப்பருவங்காறும் வளர்த்த முன்னைச்சிரமங்களெல்லாம் பயனின்றிப் போதலேயன்றிப்பெயர்த்தும் அச்சிரமங்கள் கிளைக்குமாதலானும், பெருங்கருணையுடையனாகிய பெருமான் இத்தனை துன்பங்கட்கும் தன்னன்பரை யுள்ளாக்குதல் அவனுக்குக் கருணையின்றாமென்பது பட்டு இழுக்காய் முடிதலானும் அவ்வாறு வினாதல் பெரிதும் ஏதமாமென்றுமறுக்க. அற்றேலஃதாக, எழுவகைத்தாதுக்களையுங்கொண்டு அங்ஙனம் அவள் சரீரம் படைத்திடுதலே முறையாமன்றி, அவற்றுள் ஒன்றாகிய எலும்பைக்கொண்டு அவள் சரீரத்தைத்திரட்டி எழுவித்தானென்றல் அமையாதாமெனின்;—அறியாது கடாயினாய், ‘அண்டங்களெல்லாம் அணுவாக வணுக்களெல்லாம் அண்டங்களாக’ ஒரு நொடியில் நிருமிக்கவல்லனாகிய இறைவன் மாட்டும் அங்ஙனஞ் செய்கைத்திறங் குறைவுபாடுண்டாகவினாதல் அறியாமை முதிர்ச்சியாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவிடுக்க. அல்லதூஉம், எலும்பையொழித்து ஒழிந்த தாதுக்களெல்லாந் திரவநெகிழ்ச்சியும் மென்மையுமுடையனவாகையால் அவையெல்லாஞ் சூக்குமரூபமாய் நின்றன; அவற்றைத் தூலமாகத்திரித்து என்போடு ஒருங்கு கூட்டிச்சரீரம் படைத்திட்டானாகலின் ஆண்டும் மாறுபாடில்லை யென்றொழிக. இதுநிற்க.

இனி, ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மூன்றும் வயதிலேயே பேரறிவினராய் விளங்கினாரெனல் யாங்ஙனம்? அஃதுலகவியற்கையன்றாலோவெனின்;—அறியாது கடாயினாய், போப்முதலான முன்னை ஆங்கிலப்புலவர்களும் பாலப்பருவத்திலேயே புலமை மிகவுடையராய்விளங்கினாரென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் உலகவியற்கை உலகவியற்கையென நீர் கூறுவன வெல்லாம் அவ்வியாத்தியென்னுங் குற்றமுடையதாயொதுங்குமாறு அறியக்கடவிராக. உலகவியற்கைக்கு நீர் வரைந்து சொல்லும் இலக்கணம் பெரும்பான்மையாய் நிகழ்வதென்றுரைப்பீராயின் அப்போது அந்த அவ்வியாத்திக்குற்றம் வரமாட்டாது; யாங்கூறும் வாதங்களும் வாய்ப்புடையனவே யாமென்பதூஉம் எளிதினுமக்கு விளங்கும். இன்னும், உலகவியற்கையென்பது ஈசுரன் ஆன்மாக்களின் பக்குவமுதிர்ச்சிக் கேற்பத்தன் சுதந்திர அறிவாற்றலால் நிகழ்த்துங்கிருத்தியவமைப்பேயாமென யாங்கூறும் இலக்கணத்தை நீர் ஒருசிறிது உளங்கொளப்பொருத்தியாராயவல்லிராயின், ‘பெரும்பான்மை’ யென அடைகொடுத்து இடர்ப்பட்டு நீர் இலக்கணங்கூறுதலும் வேண்டா. அல்லது அவ்வடைகொடுத்து இலக்கணஞ்சொல்லுவீராயினும் அதுவுமெம் வாதத்திற்கு அனுகூலஞ்செய்வதன்றிப் பிரதிகூலஞ்செய்யுமாறில்லை. இவ்வாறன்றி நீர் கூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் போலியாய்ச்சான்றோராற்கொள்ளப்படாவென்றொழிக. ஆகவே, ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மூன்றும் வயதிலேபேரறிவினராய் உலகை உய்வித்தது உலகவியற்கையொடு பொருந்துவதேயாமென்றுணர்க.

இனி, நிரீசுரவாதிகளுள் ஒருசாரார் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரே தாம் நிகழ்த்திய அற்புதங்களைக்குறிப்பிட்டுப் பதிகங்கள் கட்டளையிட்டருளினாரென்பதற்கு அத்தாட்சி என்னையென்று ஆசங்கிப்பாராலெனின்;—உலகவழக்கும் ஆன்றோராசாரமுமே, அதற்கு உறு சான்றாம். பிள்ளையாரோடு ஒருங்கிருந்த அப்பமூர்த்திகளும், அவர்க்குச் சிலகாலம் பின்னிருந்த சுந்தரமூர்த்திகளும், அவர்க்குச் சிலகாலம் பின்னிருந்த நம்பியாண்டார் நம்பிகளும், அவர்க்குச்சிலகாலம் பின்னிருந்த பெரியபுராணமுடைய சேக்கிழாரும் பிள்ளையார் அருமை பெருமைகளை மிகவிரித்துரைக்கும் வழக்கானும் ஆசாரத்தானும் முன்னெடுத்துக்காட்டிய பதிகங்களும் பிறவும் பிள்ளையார் கட்டளையிட்டருளியனவே யாமென்க. அற்றேலஃதாக, அவ்வான்றோர் உரையைத்தான் கொள்ளுதற்கு அத்தாட்சியென்னையெனின்;—நன்று வினாயினாய், இத்தனை ஐயுறவுடையாய்த் தெளியமாட்டாது ஆசங்கை நிகழ்த்து முனக்கு எத்தனைதான் யாம் உரைப்பினும் மேன்மேலும் ஆசங்கைநிகழ்த்தி வரம்பிறந்தோடும் அநவத்திதை என்னுந் தோடத்திற்கு இடஞ்செய்வையாகலான் அவ்வாறெல்லாம் உனக்குப் பரிகாரந்தேட ஈண்டு யாஞ் சிரமமெடோம். ஆயினும் உன்னை, இலேசாக அறிவு பிரகாசிக்கும் உயர்நிலத்தின்கண் நிறுத்துதற்குச் சிறியதோர் மார்க்கங்காட்டுதற்பொருட்டு நின்மாட்டு யாமே சிலவினாக்கள் நிகழ்த்தி விளக்குகின்றாம்; உய்த்துணர்ந்து கேட்பாயாக.

நீ குழந்தையாயிருந்த பருவத்திலே நின்தாய் இன்னளென்று யாங்ஙனம் உணர்ந்தாய்? அவளுரைப்பவன்றோ உணர்ந்தாய். அவள்பாலுண்ணுக என்றுசொல்லி உன்னையூட்டியகாலத்தினெல்லாம் நீ உணவுகொள்ளும் அப்பொருளை யாங்ஙனம்உணர்ந்தாய்? அவளுரைப்பவேயன்றோ உணர்ந்தாய். இவ்வாறே உலகியற் பொருள்கட்கெல்லாம் பெயரிடுமாறும், அவற்றைத்தெரிந்து பயன்படுத்துமாறுமெல்லாம் யாங்ஙனம் உணர்ந்தாய்? அவளுரைப்பவேயன்றோ உணர்ந்தாய். அக்காலங்களினெல்லாம் நின் அன்னை சொல்லியவற்றை அவள்சொல்லியவாறே நீநம்பினதன்றி, அவள் சொன்னஒவ்வொன்றனையும் ஆராய்ச்சிசெய்து பின்நீ நம்பியதுண்டோ? இல்லையே. இப்போதுதான் என்ன! நீ கலைபயில்கழகஞ்சென்று கல்விபயிலுங் காலங்களினெல்லாம், உபாத்தியாயர் சொல்லியவிஷயங்களை ஒருங்கே நம்பி, அந்நம்பிக்கையின்மேல் உன்னறிவெனுந் திண்ணிய அரணைக்கட்டுதலன்றி, உபாத்தியயார் கற்பிக்கும் ஒவ்வொன்றிலும் நீ ஐயங்கொண்டு தெளிந்ததுண்டோ ? உபாத்தியாயர் ஒருபொருளுக்கு நீர் என்றும் ஒன்றுக்கு நிலமென்றும் ஒன்றுக்குத் தீஎன்றும் பலவாறாகப் பெயரிட்டுக் காட்டினால் அதற்கு ஏன் அப்பெயர் அமைத்தார் என்று நீ ஆராய்ந்ததுண்டோ? அல்லது அவர் சொல்வது பொருத்தந்தானோவென்று நீ சந்தேகம் நிகழப்பெற்றதுண்டோ? இவையெல்லாம் ஒருபுறங்கிடக்க. நீ தினந்தோறும் பிற நண்பர்களோடுகலந்து பழகுங்காலும் பொருளீட்டுங்காலும் அவ்வவர் உரைக்குஞ்சொற்களையும் பொருள்களையும் பொருந்த ஆராய்ச்சிசெய்துதான் நம்புகின்றனையோ? ஒருவர் அமெரிக்காதேயம் ஒன்று இருக்கின்றது என்றுரைத்தால், அப்படி ஒருதேயத்தை நான்கண்டதில்லாமையால் அதுபொய்யென்பாயோ? ஒருகாலும் உரையாய். இருந்தவாற்றால், உன்னறிவு முதிர்ச்சியும் ஆராய்ச்சித்திறனுந் தொழிலொருமைப்பாடும் பிறவுமெல்லாம் பிறர்சொல்லின்கண் உனக்கு இயல்பாக வெழுந்த நம்பகம்பற்றியே மெய்யாய் நிகழ்வதல்லது வேறுஇன்றாம். இனி, அங்ஙனம் உனக்கு நிகழ்வதாகிய நம்பகவுணர்ச்சியும் உனக்கு அதனை வருவிக்கின்றவர் மெய்யுரையியல்புபற்றியே உரம்பெற்றுத் தோன்றும். அவர் தூரதேயத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவம் ஒன்றனைத்தாம் நேரேகண்டிருந்ததாக உரைத்திடுவராயின் அச்சம்பவத்தின்கண் நம்பிக்கை மிக உறுதியாக உனக்குத்தோன்றாநிற்கும்; அவர் அதனைத் தாமே நேரிற்காணாமற் கண்டார் ஒருவர் தமக்குரைப்பத்தாங் கேட்டவாறே அதனை உனக்கு

தொல்காப்பியமுழுமுதன்மை.

சென்ற இரண்டாம் இதழிலே நம்ஆப்தரும் திரிசிரபுரம் செயின்ட் ஜோசப் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய **ஸ்ரீ**மான் - சவரிராயபிள்ளையவர்கள் தொல்காப்பியத்தமிழ் முழுமுதலியனூலைக்குறிப்பிட்டு வரைந்த விஷயம் நம்முடைய நண்பரெல்லாருமறிவர். அதன்கட் பிரதமத்திலே பண்டிதரவர்கள் நட்பின்கிழமை பிழையாவாறு நாமெல்லாம் உண்மைப்பொருளறிதலின்கண் வேட்கைமிகவுடையேமாய்த் தருக்கம் நிகழ்த்தித் தெளிவுறுதல் வேண்டுமெனயாப்புறுத்ததுறை எமக்குக் கழிபேருவகை ஊட்டாநின்றது. இக்காலைத்தமிழ்ப்புலவர் தமக்குள்ளேஒருமைப்பாடுடையராய் வாதம் நிகழ்த்தி உண்மையுணர்வு பெறக்காண்டல் அரிதினுமரிதாம். இங்ஙனம் பொறாமையும் முரண்பாடும் பெரிதுடைய இக்காலத்தில், அவ்விழிதகவு களைந்து நியாயநெறிபிறழாது உரிமைபாராட்டியும் இன்சொல் அளாவியும் வாதநிகழ்த்தி மெய்ப்பொருட்பேறு உடையமாதல் வேண்டுமென உறுதியுரைமொழிந்த பண்டிதரவர்கட்கு எழுமையுந்தொடரும் உழுவலன்புபாராட்டுங்கடப்பாடு பெரிதுடையேம். மக்களாய்ப்பிறந்த ஆன்மாக்கள் ஒவ்வொருவருக்குந் தத்தம் அனுபவமேலீடு பக்குவமுதிர்ச்சி அறிவுநுட்பம் முதலியவற்றிற்கேற்பவே ஆராய்ச்சியுணர்வும் பொருட்பேறும் பிறவாநிற்கும். ஒருவருக்குள்ள அனுபவவியல்பும் பக்குவமுறையும் அறிவுவளர்ச்சியும் ஏனையொருவர்க்குள்ளவற்றோடு ஒவ்வா. இதனால், அவ்வவருந்தத்தம் அபிப்பிராயத்தின்கண்ணே நிலைபேறு மிகவுடையராவர். அங்ஙனம் நிலைபேறு பெரிதுற்று விளங்கும் ஒருவர் அபிப்பிராயத்தினை அறக்களைந்து அந்நிலத்தின்கண் தன் அபிப்பிராயத்தினை நாட்டல் வேண்டுமென்னும் விழைவு ஒருவனுக்கு எழுதருமாயின் அஃது அவனறியாமையின் விளைவாவதன்றிப்பிறிதாமாறில்லை. அல்லதூஉம், அங்ஙனஞ்செய்ய முந்துறுவான்றன் அபிப்பிராயத்தை வேறுபடுக்க வேண்டுமென வேறொருவர் வற்புறுத்திடுவாராயின் அவருரைத்த அவ்வுரைகொண்டு தன்னபிப்பிராயத்தைப் புறம்படுக்க ஒருப்படுவானோ ? ஆகலான், தம்முள் மறுதலைப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் நிகழ்தல்பற்றி நட்பின்கிழமையுடையார், அக்கிழமைபோழ்ந்து பகைமை வித்திடுதல் பெரிதும் இரங்கற்பாடு பயப்பதொன்றாம். ஆயினுந்தமக்கு இனியவாகக் காணப்படும் தம்மாராய்ச்சித் திறங்களை உலகின்கட்பிரசித்தஞ்செய்து உலகைப்பயன்படுத்தல் வேண்டுமென்னுங்கருணையுணர்வுநிகழ்ச்சியுடையார் ஒருவர் அங்ஙனமே அவற்றைப்பிரசித்தஞ்செய்தவழி, அவற்றின்கண் மாறுபாடுடையராய்த் தம்மொடுமலையுமோரை நல்லறிவு கொளுத்தித்திருத்துந் துணையும் பொறைமிகக்கொண்டு அவரைத்தெருட்டற்பாலார். இனித்தம்மொடுமலைந்து வாதநிகழ்த்துவார் உரைக்கும் பொருள்களே மெய்ம்மையுடையவாயின் ஆண்டவற்றைத்தழீஇக்கொண்டு தம்மபிப்பிராயம் விடுதலும் நடுநிலையாளர்க்கு இன்றியமையாத கடமையாம். இங்ஙனமாகிய அரியகடமை மேற்கொண்டொழுகும் பண்டிதர் சவரிராயரவர்கட்கு வந்தனந்தந்து அவர்கள் விஷயத்தின்மேல் எம்மாராய்ச்சிசென்றவாறுரைப்பாம்.

இனிப்பண்டிதர் - சவரிராயரவர்கள் சித்தாந்ததீபிகையிலே தமிழ்மொழியியல் விரித்துரைத்த நுட்பவிஷயங்கள் பெரும்பாலன எமக்கு அங்கீகாரமாவனவேயாம். அவற்றுள் ஒருசில விஷயங்களின் மாத்திரம் எமக்கு உடன்பாடு கிடையாது. அவ்வொரு சிலவிஷயங்களுள்ளும் தொல்காப்பியத்தமிழியன் முதனூல் இடையிடையே செருகப்பட்ட சூத்திரங்கள் பலஉடையதாம் என்னும் பண்டிதரவர்கள் அபிப்பிராயத்

தில் முரண்பாடு பெரிதுடையோமாகலின், அங்ஙனம் முரண்படுதற்குரிய காரணங்கள் நிரலே நிறுத்துரைப்ப வெடுத்துக்கொண்டாம்.

இனிப்பண்டிதர் - சவரிராயரவர்கள் அபிப்பிராயத்தை ஆசங்கித்து அவர்கட்கு நாம் விடுத்த ஆப்தலிகிதத்தில் 'ஒருநூலிடையிடையே வேறு வேறு விஷயங்களை எழுதிச்செருகும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்துத் தமிழ்ப்புலவர் பாலின்றாம். அல்லது அங்ஙனம் நிகழ்ந்ததாயிற் சிந்தாமணியிற் கந்தியார் பாட்டுக்களும் இடையிடையே கலந்தன வென்றுரைத்த ஆசிரியர் - நச்சினார்க்கினியர் தாமுரைகூறிய தொல்காப்பிய முதலானமற்றை நூல்களின் கண்ணும் அதனைத்தெரிந்து கூறிடுவார். அவரேயன்றித் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைகண்ட இளம்பூரணர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், கல்லாடர் முதலாயினாரும் அங்ஙனம் ஒன்று நிகழ்ந்ததாகக்கூறினாரல்லர்.' என்று நம் அபிப்பிராயந்தெரிவித்தோம். அவ்வபிப்பிராயத்தின் கண் யாமொழிந்த 'சிந்தாமணியிற் கந்தியார் பாட்டுக்களும் இடையிடையே கலந்தன' என்னும் வாக்கியப்பொருளை பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் நூலுரைகளிலும் பிறபொருட்கலவையுண்டென்பதை நிறுத்தும் பிரமாணமாம் என்று ஆசங்கை நிகழ்த்தினார்கள். நாமெழுதிய அவ்வாக்கியத்தின் கருத்துறுபொருள் அதுவன்றாம். சிந்தாமணி ஆரியமொழிக்காப்பிய விலக்கணந்தழீஇ ஆரியக்கலவை பெரிதுற்று வந்தகாலத்தது; அது செந்தமிழியல்வழக்கே முழுவதூஉந் தழீஇ வந்த அகம், புறம், கலி, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம் முதலியன போல்வதன்று. ஆரியமொழிக்கண் விரிந்தவேதோபநிடத நூலுரைகளின்கண் நிகழ்ந்த பிறபொருட்கலவை, அவ்வாரியமொழிச்சம்பந்தம் பெரிதுற்று விளங்கிய சீவகசிந்தாமணியினும் போந்ததென்றல் ஓர் வியப்பன்று. அற்றேலஃதாக, ஆரியவேதோபநிடதங்களிற் பிறபொருட்கலவை நிகழ்ந்ததென்றும், தமிழ் நூலுரைகளில் அங்ஙனம் நிகழ்ந்ததில்லையென்றுங்கூறியதென்னை ? ஒருநூல் பிறபொருட்கலவையுறுதல் உலகவியற்கையாய் நிகழ்வதொன்றாலோவெனின்;—நன்று சொன்னாய், ஆரியவேதோபநிடதங்கள் பொருள்வரம்பு அறுத்து அதனைப்பகுத்து ஒன்றோடொன்று இயைபுறுமாறு நெறிப்படுத்துரைத்து அப்பொருளியல் தெளிதரமொழியும் பெற்றியவல்லவாம். ஆண்டாண்டு உரைக்கப்படும் பொருள்கள் அவ்வவ்விடங்களிலேயே உய்த்துணர்ந்து தெளியப்படுவனவாய் முன்பின்னுள்ளவற்றொடு பொருட்பொருத்தம் பெரிதுறுவன வல்லவாயுள்ளன. இதற்கென்னையோ காரணமெனின், வேறுவேறு காலங்களில் வேறுவேறாசிரியராற்செய்யப்பட்ட அம்மந்திரவுரைகள்பின்னோர்காலத்து ஒருங்குதொகுக்கப்படுதலும், அங்ஙனம் ஒருங்கு தொகுக்கப்பட்டுழியும் அந்நிலையில் நிலையுதல் பெரிதின்றிப்பின்னுற்பத்தியாம் ஆசிரியர் சிலராற் செய்யப்பட்ட வேறு வேறு மந்திரவுரைகளோடும் ஒருங்குசேர்க்கையுற்றுப் பெருகுதலுமுடையனவாய் அவை ஒருதலையின்றிப் பஃறலைப்பட்டு வந்தனவாமென்பது காண்டலளவையானுங்கருதலளவையானுந் தெற்றென விளங்குதலின் ஆண்டு அந்நூல்களினெல்லாம் பிறபொருட்கலவை நிகழ்தல் இயற்கையேயாம். மற்றுப்பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் நூலுரைகள் பொருள் வரையறுத்துப்பாகுபாடு நனிவிளங்க முறைதெரித்துத் தெளித்துரைக்கு மரபுபிழையா நீர்மையவாமென்பது, தொல்காப்பியம், திருக்குறள், திருக்கோவையார், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, கலித்தொகை,முதலிய நூலாராய்ச்சி சிறிதுடையார்க்கும் நன்றுணரக்கிடக்குமாகலின் அவை பிறபொருட்கலவைகொண்டு வடுப்படுதலின்றி உண்மைப்பொருட்பொலிவு பெரிதுடையவாய்ச் சுடர்ந்து விளங்கின. ஆகவே,ஆரியமொழியில் வேதோபநிடதங்கள் நாளுநாளும் ஆசிரியர் பலராற்பெருக்கமுற்று ஒன்றோடொன்று வேறுபட்ட பொருட்கலவை திமிர்ந்து வந்த அவ்வியல்புபற்றியே அவரவர் தாந்தாம்வேண்டியவாறெல்

லாஞ் சுலோகங்களெழுதி அவற்றிடையே செருகுதற்கு இடம்பெற்றார். தமிழ் நூலுரைகள் அங்ஙனங்காலந்தோறும் வேறுபடும் விரவுபொருளுடைய வாதலின்றித்தாந் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருளை நிரலே நிறுத்து மலைவின்றி யுரைமுடிவு காட்டுந் தன்மையவாய் நிற்றலின் அவற்றின்கட் பிறர் தாம்வேண்டியவாறே எழுதிச்செருக இடம்பெறாராயினர். இதுபற்றியன்றோ, படலங்களையும் இயல்களையும் நிரல்படவமைத்துச் சரிதவியல் பிறழாது தொகுத்தும் வகுத்தும் முடித்தும் பொருண்மரபு எழிலுறச்செய்த பெரியபுராணத்தின்கட் பிறவிடங்களில் இடைச்செருகுதற்கு அவகாசம் பெறாது, ஆண்டாண்டுப் புனைந்துரைபற்றி யெழுந்த அலங்காரப்பகுதிகளிற் பிற்காலத்து வெள்ளியம்பலத்தம்பிரானென்பார் ஒருவர் தாமும் அலங்காரமான சிலசெய்யுட்களியற்றி அவற்றிடையே செருகுவித்தார்; அங்ஙனஞ்செய்திட்ட அத்தம்பிரான் போலிச்செய்யுட்கடாமும் உலகவியற்கை தழாதுவரூஉம் அபூதஅலங்காரவகை மிகக் கொண்டு சொன்னடைவேண்டாச்சொற்கண்மேன்மேற்றலைப்பெய்து செல்லுநெறித்தாய்ப்பொருளமைப்பு அறிவுடையோரால் நகுதற்கேதுவான புன்மையுற்று நிற்கப் புரைபடுகின்றனவாகலின், உலகவியற்கையொடு பொருந்துந் தன்மைப்புனைவுமிகக் கொண்டு சொன்னடைவேண்டுஞ்சொற்கள் வேண்டுமிடங்களிலியைந்து எழிலூறி யின்பம் பயப்பப்பொருளமைப்பு ஆராயுந்தோறும் ஆழ்ந்தாழ்ந்து செல்லச்சுவை மிகத் தந்துசெல்லும் பெற்றியவாய்த்திகழும் ஆசிரியர்-சேக்கிழார் திருவாக்கான அலக்காரச் செய்யுட்களோடு வேறுபாடுற்று நவமணித்தொகுதியினிடையிடையே கண்டெடுத்தெறியப்படும் பரல்போலப்பிற்காலத்தறிவுடையோரால் வேறுபிரித்திடப் பட்டன. எனவே, பிறபொருள் விராய் வருதற்கு இடம்பெறு நூலுரைகளெல்லாம் தம்முட்பொருட்சம்பந்த நெறிப்பாடின்றி வரும் ஆரியமொழி நூலுரைகளேயாமென்பதூஉம், பொருட்சம்பந்த நெறிப்பாடு பெரிதுடைய பழந்தமிழ் நூலுரைகள் அங்ஙனம் இடம்பெறாவென்பதூஉம் இனிதுவிளங்கும்.

இனித்தொல்காப்பிய விலக்கணமோ ஆண்டாண்டுப் புனைந்துரைவகை பற்றி யெழூஉஞ்செய்யுட்டொகுதி போலாது, சொற்களையும் பொருள்களையுங்கிடந்தவாறெடுத்துக்கொண்டு நெறிபிறழாது இலக்கணங்கூறுவதாகலின், அதன்கட் பிறர்தமக்கு வேண்டியவாறே சூத்திரங்களெழுதி யிடையிடையே செருகுதற்கு ஒருசிறிதும் அவகாசம் பெறமாட்டாரென்பது தேற்றமாம். அல்லது அவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்றே கோடுமாயினும், அருகிய வழக்காய் யாண்டேனும் ஓரிடத்தே பயிலப்பெறுவதாகிய நூல் போறலின்றிப் பெருகிய வழக்காய்ச் செந்தமிழ்த்தனி முதன்மொழியாராயுந் தென்னாடு முழுவதூஉங் குறிக்கொண்டு பயிலப்பெறும் மாட்சிபெரிதுடைய தொல்காப்பியத்தின்கண் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களிவை, ஏனையோராற்செய்து சேர்க்கப்பட்டசூத்திரங்களிவை யென்னும் பாகுபாடு பண்டைக்காலத்தே ஆராய்ச்சிப்பட்டிருக்கும். என்னை ? பிரசித்தியாகிய ஒருபொருட்கண்ணுள்ள குறைபாடு யாண்டுப்பரந்து எல்லார்க்கும் புலனாமாதலினென்க. இவ்வுலகியல் பற்றியன்றே ஆசிரியர் - திருவள்ளுவநாயனாரும் “குடிப்பிறந்தார்கண் விளங்குங்குற்றம் விசும்பின், மதிக்கண் மறுப்போலுயர்ந்து” என்றோதுவாராயினதூஉமென்க. இடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச்சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத்தொல்காப்பியமென்று களவியலுரைப்பாயிரங் கூறுதலானும், இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், கல்லாடர், நச்சினார்க்கினியரை யுள்ளிட்ட ஆசிரியன்மாரெல்லாரும் அத்துணைச்சிறப்புடையதாதல் பற்றியே யதற்குரை கூறப் புகுந்தாரல்லது பிறிதின்மையானும், நுண்மாணுழைபுலமுடையரான அவ்வாசிரியரெல்லாம் அதன்கண் இடைச்செருகுதனிகழ்ந்ததென யாண்டு முரையாமையானும்,

அன்றி அஃதுண்டெனக்கொள்ளினுஞ் செந்தமிழுலகியல் வழக்கோடஃது ஒவ்வாமையானும் அவ்வாறு கூறுதல் அடாதென்றொழிக. இங்ஙனமாகலின் 'சிந்தாமணியிற் கந்தியார் பாட்டுக்களும் இடையிடையே கலந்தன' என்னும் வாக்கியப்பொருளாற் பண்டைக்காலத்தமிழ் நூலுரைகளெல்லாவற்றின் கண்ணும் பிறபொருட்கலவையுண்டென்னுங்கருத்துப்பெறப்படுமாறில்லை; அக்கருத்து எமக்கு உடன்பாடாவதூஉமன்று. இது கிடக்க.

இனிப்பண்டிதர் - சவரிராயரவர்கள், தொல்காப்பியம் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்டகாலத்து அறுநூறு சூத்திரமுடையதாயிருந்ததெனவும், அதனை அரங்குகொண்டிருந்து அதங்கோட்டாசான் நிகழ்த்திய கடாக்களுக்கு விடையுள்ளுறுத்து அரில்தபத் தெரிக்கின்றுழித் தெய்வப்புலமைத் தொல்காப்பியனார் இடையிடையே வேண்டுமிடங்களிற் செய்துசேர்த்த சூத்திரங்களானே அது முன்னையினும் மும்மடங்கு பெருகியதெனவும் வாராநிற்கும் ஐதிகத்தானே அந்நூல் முன்னிலையிற்பின்னிலைபெருக்கமுற்றதென்பது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளற்பாற்று என்று உரைத்தார்கள். அங்ஙனம் உரைத்துழி அவ்வைதிகத்தினுண்மை எவ்வாறாயினுமாகுக என்று அதன்கட்டமக்கு உடம்பாடு மறுத்திட்டார்கள். இனிப்பண்டிதரவர்கள் 'தொல்காப்பியம் முன்னிலையிற் பின்னிலைபெருகியது' என்னுந்தமது மேற்கோளை வலியுறுத்தற்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட 'ஐதிக' வேதுவின் சொரூபவுண்மை தமக்கு இனிது விளங்காமையின், அவ்வேது சொரூபமுண்மையறியப்படாத குற்றத்தால்ஏதுப்போலியாய்த்தாமெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளை வலியுறுத்தமாட்டாதொழியும். இங்ஙனந்தாமெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளை வலியுறுத்தமாட்டாது வேறொராற்றாற் குற்றப்படும் போலியேதுக்கூறி அதனால் உய்த்துணர்வாம் உய்த்துணர்வாம் என்று நெகிழ்ந்துபோதல் ஐரோப்பிய பண்டிதர்கள் பலர்க்கு இயற்கையாவதொன்றாம். அதற்கு அவர்கள் பாஷையும் இடந்தந்து நிற்கின்றது. அவர்களுரைக்கும் வாதங்கள்பெரும்பாலன தமிழ்ப்பாஷையிலே எழுதப்படுமாயின் அவை துர்ப்பலமுடையவாமாறு நன்று விளங்கும். இங்ஙனமாக, ஆப்தர் - சவரிராயரவர்களும் அவ்வைரோப்பிய பண்டிதர் நெறிபற்றி அவ்வாறு வழூஉப்பட மொழிந்தார்கள். வாதம்நிகழ்த்தி யுண்மைப்பொருள் புலப்படுக்கவேண்டுமென்னும் விழைவுடையாரெல்லார்க்கும்,தாங்கூறும் ஏதுவை வலியுறுத்தி அவ்வாற்றால்தாமெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதித்தல் இன்றியமையாத கடமையாம். ஈண்டுக்கூறிய தருக்கத்தில் நாம் நிரம்பக்கடுமையாகச் செல்கின்றோமென்று நம்மரிய ஆப்தர்களான சவரிராயரவர்கட்குத் தோன்றுமானால், அவர்களதனைப் பொறுக்கும்படி வேண்டுகின்றோம். இது கிடக்க.

இனி, அவர்களெடுத்துக்காட்டிய 'ஐதிகந்' தானும் ஆகாயத்திலெழுதிய சித்திர படாம்போல வெறும்போலியேயாமாறு ஒருசிறிதுகாட்டுதும். அவ்வைதிகம், பண்டிதரவர்கள் சொல்லக்கேட்டதேயன்றி வேறியாருமுரைப்பக்கேட்டிலேம். யாந்தாமறியேமாயினும் பிரபலவித்துவான்களாயுள்ளோ ரறிவர் என்னுந் துணிவாலவரையெல்லாம் யாம் வினவியபோது 'யாமறியேம், இவ்வைதிகம்ஏதோ புதுவதாகத்தோன்றுகின்றது' என்று அவரெல்லாந் தங்கருத்துண்மை அறிவித்திட்டார்கள். எமக்கு இலக்கண இலக்கிய நூலறிவுகொளுத்திப் பொறைக்கோருறையுளாய்த் திருவாரூரிலிப்போது அமர்ந்திருக்கும் எம்மாசியர் ஸ்ரீமத்-வே-நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்களும்இங்ஙனம் ஓரைதிகமுண்டெனக்கூறினாரல்லர். இனி, ஆசிரியர்-நச்சினார்க்கினியனா யுள்ளிட்ட தொல்லாசிரியர் தாமும் இங்ஙனமோரைதிகமுண்டென யாண்டுமுரைப்பக்கண்டிலம். இவ்

வாறு சான்றோர் பரம்பரை வழக்காணுதல் தொல்லாசிரியர் உரைவழக்காணுதல் புல
னெறி வழக்காணுதல் பெறப்படாமல், யாரோ சிலர் பொய்யாகக்கட்டி வழங்கிய புது
வழக்காய் அருகிவரும் ஐதிகமொன்றானே, ஆன்றோர்வழக்கோடொத்துவருந் தொல்
காப்பிய முழுமுதனூலின்கட் கலவையுண்டென்றல் ஒருசிறிதும் பொருந்தாதா
மென்று மறுக்க. சரிதமுறைபிறழாது நிறுவவல்ல ஏதுக்கள் பரவைவழக்காய்ஆன்றோ
ராசாரமுடையனவாய் வருதல்வேண்டுமென்பது ஒருதலையாய் எல்லார்க்கும் ஒப்ப
முடிந்தது. இம்முறை, பிரபல ஆங்கிலதத்துவசாத்திரியாராகிய *லாக் என்பவர் மக்க
ளுணர்வுரை என்னுந்தம் நூலுள் விரித்தெடுத்து விளக்குமாற்றானுங்காண்க. இதனா
னே நம் ஆப்தரவர்களெடுத்துக்காட்டிய ஐதிகவுரைக்காரணம் பொருந்தாதென்பது
காட்டினாம்.

இனிப்பண்டிதரவர்கள் இறையனாரகப்பொருளுரைவகைபற்றி ஆசங்கை நிகழ்த்
திய பகுதிநுட்பமுடையதாகையால் அதனை முறையே யாய்ந்துசெல்வாம். இறையனா
ரகப்பொருளுரைக்குப் பாயிரஞ்செய்தார் தெய்வப்புலமை நக்கீரனார் பரம்பரையில்
வந்த முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாரேயாம் என்று நம் ஆப்தரவர்கள் மொழிந்தவுரை
பொருத்தமிகவுடைத்தாம். அதன்கண் எமக்கு நெடுநாண் முன்னரே ஆராய்ச்சிநிகழ்ந்
துபாயிரவுரைநக்கீரனாரியற்றியதன்றென்னுந்துணிபுகொண்டுபோதருகின்றாம். என்
னை?பொருளதிகாரவுணர்ச்சியின்றிக்கவன்றிருந்த அக்காலச்சங்கப்புலவருள் ஒருவரா
ன நக்கீரனார்தாமேபாயிரவுரையுங்கூறினாராயின்ஆண்டுத்தம்மையுள்ளிட்ட அப்புலவ
ரெல்லார்க்கும் பொருளதிகாரவுணர்ச்சியின்றென்பது வெளிப்படையாற் கூறிவைத்
துப் பின் சூத்திரவுரைகடோறும் பொருளதிகார நுண்பொருளெல்லாம் ஒருங்கெடுத்
துத் தருக்கசெடிலமாக நிறுவி விளக்கலமையாமையானும், தம்மெட்டாவது பரம்பரை
யில் வருவாராகிய முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாரைமுன்மொழிந்துகோடல் சாலாமை
யானும், தம்மையுள்ளிட்டார்கடைச்“சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்
றைம்பதிற்றியாண்டென்ப; அவர்களைச் சங்கமிரீஇயினார்கடல் கொள்ளப்பட்டுப்போந்
திருந்த முடத்திருமாறன்முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீறாக நாற்பத்தொன்பதின்ம
ரென்ப” என்று அதன் முதலுமீறும் ஒருங்கறிந்துரைத்தல் சங்கம் முடிவெய்திய பிற்
காலத்திருந்தார்க்கன்றி அக்காலத்திருந்தார்க்கு ஆகாமையானுமென்பது. அல்லதூஉம்,
ஒருநூற்குரையெழுதிய தாமே அந்நூலுரைக்குப்பாயிரங்கூறுதல் தம்மைப்புகழ்ந்த
தாய் முடியுமாதலானும், அவ்வாறன்றி நூலுக்குப்பாயிரவுரை கூறினாரென்பார்க்குக்
“கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் உரைத்தவிடத்துப் பதந்தொறுங் கண்ணீர் வார்ந்து
மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பஇருந்தான். இருப்ப ஆர்ப்பெடுத்து மெய்யுரைபெற்றாம் இந்நூற்
கென்றார்.” எனவும் “அதனால் உப்பூரிகுடிகிழார் மகனாவான் உருத்திர சருமனாவான்
செய்தது இந்நூற்குரையென்பாருமுளர்; அவர்செய்திலர், மெய்யுரைகேட்டாரென்க.
மதுரை ஆலவாயிற்பெருமானடிகளாற் செய்யப்பட்ட நூற்குநக்கீரனாரால் உரைகண்டு
குமாரசுவாமியாற் கேட்கப்பட்டதென்க” எனவுங்கூறித்தம்மைப் புகழ்ந்தெடுத்தல்
என்னையெனக் கடாயினார்க்கு இறுக்கலாகாமையானும், தாமெழுதிய நூலுரையைத்
தாமே புகழ்ந்து பாயிரமுரைத்தல் வடநூலாரிடைக்காணப்படுதல் பற்றி அதனைத்
தமிழ்நூலார் மேலும் ஏற்றிவிடுதல் பொருந்தாதென்பதற்குத் “தோன்றா தோற்றித்
துறைபல முடிப்பினுந், தான்றற்புகழ்தறகுதியன்றே” என்னும் விதியே கரிபோக்கு
மாதலானும் பாயிரவுரை நக்கீரனார் உரைத்ததன்றென்றதுணிக.நக்கீரனாருரைகேட்டு

* Locke on The Human Understanding.

வந்த பரம்பரையிலுள்ளாரான நீலகண்டனார்தாமே யவ்வுரைக்குப் புறமாகப் பாயிர வுரை யெழுதினாரென்க. என்னை? நூலுரைத்தபின்றை அதன்வரலாறு தெரிப்பப்பாயிரவுரைசெயப்படுதலே தொல்லாசிரியர் மரபாதலானும், இதனுட்பமெல்லாம் ஒருங்குணர்ந்த ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகளும் சூறாவளியிற் ''பாயிரம்நூல்செய்தபின்னர்ச் செயப்படுவதாகலின்'' என்று வரம்புகோலியுரைத்தலானுமென்பது. இங்ஙனம், இறையனார்களவியலுரைகண்டார் தெய்வப்புலமை நக்கீரனாரென்பதூஉம், அந்நூலுரைவரலாறு தெரிப்பப்பாயிரவுரைகண்டார் அவர் பரம்பரையில்வந்தநீலகண்டனாரென்பதூஉம் நன்குணர்ந்தன்றே ஆசிரியர் - சிவஞானயோகிகள்'கேட்போன்' 'யாப்பு'என்பவற்றிற்கு நீலகண்டனாருரைத்த வுரைப்பொருளை மறுத்துத் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற் சிறந்ததோர் பொருள்காட்டித் தம்முரைநிறுத்துவாராயினதூஉ மென்க. இப்பெற்றி தேறாத ஸ்ரீமத்-சபாபதிநாவலரவர்கள் பாயிரவுரை நக்கீரனாருரைத்ததே யாமென மருண்டு அதனை அவ்வாறே பிறழக்கொண்டு நக்கீரனார் தெய்வப்பெற்றியுடையராகாதகாலத்தே களவியலுக்கு உரைகண்டாராகலின், அஃதுணர்ந்து ஆசிரியர்-சிவஞானயோகிகள்அவ்வுரைப்பொய்ம்மைகாட்டிமறுத்திட்டாரெனத்திராவிடப்பிரகாசிகையில் தெய்வப்புலமை நக்கீரனார்க்கு அளவிறந்தகுற்றங்கூறிப் பெரிதுமிடர்ப்படுவாராயினார். ஆசிரியர் - சிவஞானயோகிகள், நாவலரவர்கள் கூறுமாறு வேதவழக்கும் ஆன்றோர் ஆசாரவரம்புங்கடந்து தெய்வப்பெற்றியுடையரான நக்கீரனாருரையைப் பழித்துப் பெரியதோர் அபசாரம்புரியும் நீரரல்லர். அப்பெரியார், களவியல்பாயிரவுரை நக்கீரனாருரைத்ததன்றென்னுந் துணிபுபற்றியே அதனை மறுக்க முந்துற்றார்.இவ்வாறேஸ்ரீமத்-சபாபதிநாவலரவர்கள் ஒரோவிடங்களில் தொல்லாசிரியர் மெய்ம்மை வரம்பழித்துரைத்த வுரைகளையெல்லாம் ஆசங்கித்தெடுத்துக்கொண்டு 'நக்கீரனார் தெய்வப்புலமை மாட்சி' என்னும் விஷயத்தின்கீழ் நின்று விரித்து விளக்குவாம். அங்ஙனஞ் செய்வுழியெல்லாம் நாவலரவர்களிடத்து உண்மை நட்புரிமை பாராட்டியே செய்வாமல்லது, அவர்களிடத்துப் பகைமை, அழுக்காறுமுதலிய இழிகுணவயத்தாற் செய்வோமல்லோம் என்பது கருத்தடைக்கும்படி அவர்களையும் பிறரையும் வேண்டுகின்றோம்.இது நிற்க. ஈண்டுவிரித்த காரணங்கள்பற்றியே, பண்டிதர்-சவரிராயரவர்கள்களவியற்பாயிரவுரைகூறினார் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாரென்னுங் கருத்தின்கண் யாமொருமைப்பாடுபெரிதுடையமாயினோம். இது கண்டுகூறிய நம் ஆப்தரவர்கள் நுட்பமதியை மிக வியக்கின்றோம். இதுகிடக்க.

இனி, இதன்மேற் பண்டிதரவர்கள் களவியல் பாயிரவுரையில் தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரத்தைக் குறித்து ஒன்றும் பேசப்படாமையால் கடைச்சங்கத் தொடக்கத்தில் அவர் ஆராய்ச்சிக்குத் தொல்காப்பியங்கிடைத்திலது என்று யூகஞ் செய்தார்கள். அற்றேல், ஆசிரியர் நக்கீரனார் தம்முரையிலாங்காங்குத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரச் சூத்திரங்கள் மேற்கோள்காட்டி அப்பொருளதிகாரநுட்பமெல்லாந் தாம் விரிவாய் மொழிந்து தம்முரை விழுப்பந்தோற்றுவிக்கக் காண்டலின், அவராராய்ச்சிக்குத் தொல்காப்பியம் அகப்பட்டிலதுஎன்றுரைத்தல் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாது. அற்றன்று, அக்காலத்துவழங்கிய பொருளதிகாரச்சூத்திரங்கள் ஒரோவொன்றைத் தம்முரையில் மேற்கோளாகமொழிந்துஉரையுரைத்தாரெனலாகாதோவெனின்;- நன்றுசொன்னாய். பொருளதிகாரம் வல்லராகாதஅவர்ஒரோவொரு சூத்திரங்கள்பற்றியே அப்பொருளதிகார நுண்பொருளெல்லாம் ஒருங்குணர்ந்து மிகச்சுருங்கிய அவ்விறையனார் களவியலுக்கு மிகவிரிந்த விழுமிய நல்லுரைகண்டருளினாரென்றல்உலகவழக்கோடும் ஆன்றோராசாரத்தோடும் ஒவ்வாமையானும், தமிழ்க்கல்விவளஞ்சுருங்கிய

சமாசாரகுறிப்புகள்.

சிகந்திராபாத்து சித்தாந்தபரிபாலனம்.

ஓரன்பர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றனர்:—

அன்பார்ந்த ஐய! திசையனைத்தின் பெருமைகளையெல்லாந் தனக்கங்கமாகக் கொண்டு மிகவுஞ் சிறப்புற்றுப் பொலிந்திலங்குந் தென்னாடு முழுமையும் தங்களது அரிய ஞானசாகரமென்னும் பத்திரிகை கடவுளொருவருண்டென்னுங்கோட்பாடுடையார் யாவருக்கும் ஞானபோனகச்சுவையை யூட்டிக்கொண்டுவருவது யாவருமறிந்த விஷயம். தற்காலத்தில் பெரும்பாலார் ஆங்கிலேயபாஷையைக் கற்றுணர்ந்துள்ளாராதலால் தமது தேகாரோக்கியத்தின்பொருட்டு வாணாள்முழுவதையும் காலைமாலையில் உலாப்போதல், சங்கீதத்தைச் செவிக்கினிமையாகக் கேட்டல், ஆடல்பாடல்களில் மனதைச் செலுத்தல் முதலியகிரியைகளிலே அவலமாக்குகின்றார்களேயன்றி நன்மக்கள் குழுவிலிருந்து ஞானநூலாராய்ச்சிசெய்கின்றார்களல்லர். இவர்கள் நற்கதியடைவான் அறிவிற்சிறந்த தாங்கள் மாசிமாதம் ௧௯௳ க்கு வெளிப்படுத்தியஇரண்டாமிதழிலுள்ள "சைவமும் சைவர்நிலையும்" என்னும் அரிய விஷயமானது சைவநெறியின்கண் தோன்றினார் யாவருக்கும் சிவநேசத்தி லன்பையூட்டிச்சிவாபிமானத்தைவிளைவித்துள்ளது. இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பினைவாய்ந்த ஞானசாகரம் ஞானபானுவாய்த்திகழ்ந்து பிரகாசிக்கவும் இம்மாநகரத்துக்கு ஒன்றரைவருடத்துக்கு முன்னர் எழுந்தருளி வந்தவராயும், கல்வி அறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவராயும், ஞானசாகர கௌரவாபிமான சீலர்களிலொருவராயுமுள்ள ஸ்ரீமத்-சோ-சிவ அருணகிரி முதலியாரவர்கள் தாம்வந்த இரண்டொரு திங்களுக்குள் சிவபுராணபடன மாங்காங்குச்செய்து முடிவில்இப்பதிப் புண்ணியர்வேண்டுகோளால் "சித்தாந்தசங்கம்" எனப்பெயரிய ஓர்அரியசற்சங்கம் நிலைபெறுவித்தனர். அன்றியும் அச்சங்கத்தில் "புத்தகக்களஞ்சியம்" ஒன்றுஞ்சேர்ப்பித்தருளினர். அம்மட்டோ! கற்றோர்மற்றோர்யாவரும் உண்மைப்பொருளுணர்ந்து உய்யும்வழிதேடுமாறு ஸ்ரீமத்-வாகீசமுனிகளென்னும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளது திவ்விய சரித்திரத்தின் பிரபாவத்தை ஒருவருடபரியந்தம் நன்மக்களாகிய நஞ்சைவராதியோருக்கு நல்லமுதுகலந்தூட்டினர். பின்னர்ச் சரித்திரமுடிவில்சிவநேசச்செல்வர்கள் பேருதவியால் சுமார் ஐந்நூறு ஏழைகளுக்குமேல் அன்னமளித்து முத்தியின்பத்தின் திறத்தை யாவரும் நன்குணருமாறுஎடுத்துப் புகட்டினர். அன்றியும் தாம் அதுவனாயிலுமெடுத்துப் போதித்துவந்த சித்தாந்த நலங்கள் யாவையுந் திரட்டிப் போலிகளனைவரும் இனிதுணருமாறு சுருக்கமாகத்தெள்ளிய தமிழ்நடையில் "சகலசமயாதீதாத்துவிதம் என்னும் சித்தாந்தவிளக்கம்" ஆம் அரிய நூலொன்றையியற்றித் தந்தருளினர். அதுவும் போதாது ஒவ்வொரு திங்களில்வரும் கார்த்திகை மஹோற்சவந்தோறும் ஸ்ரீ குமராலயசந்நிதியில் தேவாரதிருவாசகமாகியதமிழ்வேதபாராயணஞ்செய்யும் நியமத்தையும் நிலைபெற்று விளங்கச்செய்தனர். அன்றியும் ஞானநூலாராய்ச்சி செய்ய விருப்பங்கொண்டுள்ள நல்லோர் சிலரைக்கூட்டிச் "சித்தாந்தவகுப்பு" என்னுங் கலாசாலையொன்றை யமைத்து ஒவ்வொருசோமவாரம் மங்களவாரம் குருவாரம் சுக்கிரவாரம் காலைப்பொழுதில் அருளோத்துக்கள் பதினான்கினு ளொன்றாகிய திருவருட்பயனை ஓதியும் ஓதுவித்தும், பிரதிசோமவாரம் புதவாரம் மாலைப்பொழுதில் ஸ்ரீமந்-மணிவாசகப்பிரானது அமுதவாசகத்தின் திருவுள்ளக்கிடையிலுள்ள அரியவிஷயங்

களைத் தம்மாலியன்றவளாயிலெடுத்துப் போதித்தும், சுக்கிரவாரந்தோறும் மாலையில் தேவாரதிருவாசகங்களை அன்போடுபாராயணஞ்செய்வித்தும், பானுவாரங்களில் சித்தாந்தப் பிரசங்கஞ்செய்தும் எம்போலிகள் பலருய்யும்வண்ணம் நல்லறிவுச்சுடர் பிரகாசிக்கும்படிசெய்து வருகின்றனர். இப்பெரியாரால் இப்பதியிலுள்ளாரடையும் நலங்கள் அளவிட்டுப் பார்க்கக்கூடாமையாயிருப்பதுபோல ஏனைய பதிகளிலுமுள்ள கல்வி கேள்வி அறிவு, ஒழுக்கம் முதலிய நற்குணங்களிற் சிறந்துள்ள நஞ்சைவப்பெரியோர்கள் சிவஞானபோதமுதலிய பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களில் பொதிந்துகிடக்கும் அரியவிஷயங்களைப் பலகாலுமெடுத்துப்புகட்டிச் சைவப்பிரசாரகஞ்செய்துவரு நிமித்தம் திருவருளை முன்னிட்டு நம் ஞானசாகர மூலமாகப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வருகின்றேம்.

மணியார்டர் கமிஷன்:—சென்ற முதலிதழில் ஐந்து ரூபாவுக்கு மேற்படாத தொகைக்கு அணா ஒன்று மணியார்டர் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிவித்தோம். அதன்படியே கௌரவ போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல் அவர்கள் பின்வரும் விஷயத்தை நமது பத்திரிகையிற் பிரசுரிக்கும்படி கட்டளை தந்தார்கள்.

தபால் விளம்பரம்.

1902ஆ ஏப்பிரல்மீ 1உயிலும் அதற்குப் பின் தேதிகளிலும் 5 - ரூபாவுக்கு மேற்படாமற் செய்யப்படும் (உள்நாட்டு) மணியார்டர்களுக்குக் கமிஷன் 2-அணாவுக்குப் பதிலாக அணா ஒன்று வாங்கப்படும். 5 - ரூபாவுக்கு மேற்பட்டிருக்கிற தொகைகளடங்கிய மணியார்டர்களின் கமிஷன் இப்பொழுது வழக்கப்பிரகாரம் வாங்கப்படுகிற தொகைதான்.

2. மேற்கூறிய அல்லது அதற்குப் பிந்திய தேதிகள் முதல் 5 - ரூபாவுக்கு மேற்படாமல் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற தொகைகளையுடைய வாலியுபேயபிள் உருப்படிகளின் சார்ஜ் 2 - அணாவுக்குப் பதிலாக அணா ஒன்று ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வசூல் செய்யப்படும் தொகை 5 - ரூபாவுக்கு மேற்பட்டிருந்தால் வழக்கப்பிரகாரம் இப்பொழுது வாங்கப்படுந் தொகைதான்.

ஏ - யூ - பான்ஷா,
இந்தியா போஸ்டாபீசின்,
டைரேக்டர் ஜெனரல்.

கல்கத்தா :
1902ஆ மார்ச்சுமீ 17உ

பிழைதிருத்தம்:—2-ம் இதழில், 'காப்பியம்' என்ற விஷயத்தில் 'கட்டம்' என்பதன் விவரத்திலே 'காதுக்கின்பம்' என்பது 'காமிக்கின்பம்' எனப்பிழையாயிற்று; அதனைத் திருத்திவிடுக.

முதலிதழ் முதற்பக்கம் 30-ம் வரியில் 'தம்மை' என்பதைத் 'தன்னை' எனத்திருத்துக.

,,	3 - ம்	,,	9	,,	'முடை'	,,	'முடைமை'	,, ,,
,,	5 - ம்	,,	27	,,	'இருத்தலாலும்	,,	'இருத்தலானும்	,, ,,
,,	11 - ம்	,,	35	,,	'நீவீரும்'	,,	'நீவிரும்'	,, ,,
,,	12 - ம்	,,	11	,,	'தன்னை'	,,	'தம்மை'	,, ,,
,,	19 - ம்	,,	6	,,	'ஏதேவது'	,,	'ஏதாவது'	,, ,,
,,	20 - ம்	,,	29	,,	'ஒட்டம்'	,,	'ஓட்டம்'	,, ,,
,,	22 - ம்	,,	30	,,	'சொர்சோர்வு'	,,	'சொற்சோர்வு'	,, ,,
,,	24 - ம்	,,	9	,,	'இது'	,,	'இஃது'	,, ,,

கையொப்ப வரவு·

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ரூ.

ஆர். சாமியப்பமுதலியார் 2.
,, கணபதிமுதலியார் அரக்கோ-
ணம். 1.
,, டி. மாணிக்கமுதலியார். 1.
,, பி. சிங்காரவேலுமுதலியார். 1.
,, பாலகிருஷ்ணஜடாவல்லபர், கீழ்வே
ளூர். 2.
,, சாமிநாதன், மாணுக்கர் 1.
,, சொக்கலிங்கம். 1.
,, கதிர்வேல் ஜூ ,, சிகந்தராபாத்து. 2.
,, அ. திருவேங்கடம்பிள்ளை. 2
,, எம். துரைசாமிநாயகர். இரங்கூன்2
,, குழந்தைவேலாயுதப்பிள்ளைசெட்டி
பாளையம்.
,, பி. வி. சுப்பிரமணியமுதலியார்
ஈச்ரோட்டு. 2.
,, மாணிக்கப்பட்டாரகர், சிதம்பரம் 2.
,, ஏ. எம். சிவசங்கரஅப்பாவு முதலி
யார் திண்டிவனம். 2.
,, பி. எம். சோமசுந்தர முதலியார் 2.
,, குப்புசாமிக்குருக்கள். ,, கபட் 2.
,, வ. முனிசாமிப்பிள்ளை. 2.
டினம். ளை. 2.
,, சி. த. நாராயணசாமிப் ப்பிள்ளை 2.
,, எஸ். கே. நாராயணசா செட்டியார் 2.
[illegible] ாள்பிள்ளை. 2.
,, பா. கா. காத்தபெரும [illegible] 2.
,, எஸ். கலியாணசுந்தரம்பி[illegible]
,, வயி. நாராயணசாமிச்செட்டியர். 2.
,, சி. சிவசாமிப்பத்தர். 2.
,, கு. வடிவேல்சாமிப்பிள்ளை 2.
,, கு. சுந்தரஞ்செட்டியார் 2.
,, சி. தெ. சுப்பையாபிள்ளை. 2.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ரூ.

,, சோமசுந்தரம்பிள்ளை. 2.
,, வி. பெத்தபெருமாள்பிள்ளை. 2.
,, மு. பக்கிரியாபிள்ளை. 2.
,, சி. சிதம்பரம்பிள்ளை. 2.
,, வி. பக்கிரிசாமிட்பிள்ளை. 2.
,, அ. மு. சீநிவாசம்பிள்ளை. 2.
,, வடிவேல்பத்தர் 2.
,, தி. நடேசபத்தர். 2.
,, சுப்பிரமணியபிள்ளை. 2.
,, வீ. ஆர். தண்டாயுதபாணிப்பிள்ளை 2.
,, ஸ்ரீ. ல. சுந்தரசெட்டியார். திண்டிவ
னம். 2.
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சிவாலயம். சின்னசாமிக்குருக்
கள். திண்டிவனம். 2.
,, தண்டபாணிப்பிள்ளையவர்கள் 2.
,, பெ. ரா. வேங்கடசுப்பாசெட்டியார்.
கள்ளக்குறிச்சி. 2.
,, கு. அ. தங்கவேலுமுதலியார் ,, 2.
,, பால்வண்ணமுதலியார்நாகபட்டிணம் 2.
,, எஸ். இரத்தினமுதலியார்கூடலூர் 2.
,, சோமசுந்தரசெட்டியார் நன்னிலம் 2.
,, மரு. கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை. சீர்
காழி. 2.
,, சூ. மே. தங்கவேலுமுதலியார். ஆல
த்தூர். 2.
,, சோம[illegible]சிவாச்சாரியார் கோடி
யக்கரை. 2.
,, கு. [illegible] ளியனூர். 2.
,, அ[illegible] டு. 2.
,, வி. [illegible]
,, எ[illegible]

'வைதிகசைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்' ஸ்ரீலஸ்ரீ. சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் பிரசுரித்த பத்திரிகைகள் புத்தகங்களுள் எம்மிடத்திருப்பன இங்கே குறிப்பிட்டோம். இவ்வட்டவணையிற் காணப்படாதவற்றை வைத்திருக்கும் அன்பர்கள் அவற்றைச் சில காலம் எமக்கு உபகரிப்பார்களாயின், அவற்றைப்படித்தபின் திரும்பவந்தனத்துடன் அனுப்புவோம் அவையொவ்வொன்றும் ஸ்ரீலஸ்ரீ, நாயகரவர்கள் சரிதவாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதன.

பத்திரிகைகள்.

1. வேதம் வேதியர்க்கே சொந்தம்
2. சூதசங்கிதைப் படனம்
3. ,, ,, ,,
4. ,, ,, ,,
5. வீண்புரளி விலக்கு
6. ஞானதீபக்குடை மஹோற்சவம்.
7. இந்திய ஓசை
8. உணர்ந்த வண்ணமுரைத்தல்
9. இராமர் சிவபூசை செய்சதென்னும் பத்திரிகைக்குப்பின் விளைந்தவிளைவு.
10. அசத்துரைவிலக்கல்
11. வைகுண்ட ஐயங்காரை வாய்மாளப் பண்ணுதல்
12. உள்ளதுரைத்தல்
13. நன்மதி கூறல்
14. இதோபதேசம்
15. இதோபதேசதீபிகை
16. இதோபதேசியாருக் கின்னுரை
17. விவேக தீபிகை
18 ஏகாங்கி தப்புஎ...
19. ஏகாங்கி மே...
20. பிரமவி... ...சமறு...
21. வி...

...ரபிர

...ம்

32. ...போதப் பிரகாசிகை
33. சிவபுராணவிபரீதபோத நிரோதம்.
34. சற்சாமபிரகரியதீபிகை
35. அஞ்ஞானதிமிரபாநு
36. சன்மார்க்கபோதப்பிரகாசிகை
... பாஷண்ட மதசபேடிகை
... அவைதிகபோதநிவர்த்தி
,, ,,
... இராமாநுஜ மதசபேடிகா விளம்பரம்.
... அந்நியஜமதச்சிறுவராணவமடக்கல்
... ஜாந்தமதத்தோரைச் சாடுதல்
43. விவேகசம்பாஷணை
44. விநோதசம்பாஷணை
45. திரிசிரபுரத்திலேகாங்கியார் ஓட்டம்
... பிரமதரிசினி.

புத்தகங்கள்.

1. வே... பா... கியசமாஜகண்டனம்
2. பிர...தத்த...வநிரூபணம்.
3. ஆ...சநேய... ...ராமவைபவபங்கம்.
4. ...ரஜவிஜ...
5. சைவசூளாம...ணி
6. பாசுத்...ப்பிரகாசிகை.
7. பிரமாநுபூதி.
8. ஆதிசைவப்பிரபாவம்.
9. ஞானசம்பந்தப்ரதத்துவநிரூபணம்.
10. சிவவாக்கியத்தெளிவுரை
11. மெய்கண்டசிவதூடணநிக்கிரகம்
12. சிவாதிக்கியஇரத்திநாவளி.
13. அத்துவிததூஷண ஆபாசவிளக்கவினுவிடை.
14. வேதாந்தமதவிசாரம்.
15. வேதசிவாகமப்பிராமாணியம்.
16. அர்ச்சாதீபம்.
17. இராமதத்துவதீபிகையாபாசவிலக்கம்.